

Myliu tave daugiau kartu, nei mano širdis gali plakti...

I Breathe Out| You Breathe In| The Same Air| Of Loving I am all
spalvų, kuriomis galite nuspalvinti savo pasaulį...

... man, tau ir tiems, kurie mane myli.

Filipe Alexandre de Andrade Sá Moura
Filipe@FilipeMoura.com

Sunkuwriter judėjimas #SunKuWriter

ŠEŠĖLIS

Nakties figūra, šokanti tarp šešėlių. Paslaptis ir tyla, judanti poema.

*Myliu tave be galo, kaip nenutrūkstamas mano širdies plakimas.
Kiekvienas dūžis - tai meilės melodija, amžina simfonija, aidinti sieloje.*

Aš iškvėpiu, tu įkvėpi, mes dalijamės tuo pačiu meilės oru...

Aš esu visų spalvų, kuriomis galima nuspalvinti tavo pasaulį... Man, tau ir tiems, kurie mane myli.

Vieną dieną tu įleidai šaknį į mano širdį... Šiandien tai medis, vadinamas meile gyvenimui. Jis niekada nebus išrautas su šaknimis, nes gyvena manyje.

Transformatorius

Blizgančių jėgų, keičiančių tikrovę, pusiausvyra. Magija slypi kiekvienoje detalėje, pokyčiai - kiekvienoje sekundėje.

Elektros skydelis: nematomas dirigentas, kuris orkestruoja visuotinės srovės simfoniją, nukreipdamas energiją ten, kur vyksta gyvenimas.

Saulės šviesa: magija, kuri apšviečia paslėptas mūsų motinos Žemės gelmes.

*Šviečiantis fontanas
Gyvybės lašeliai krenta,
Apšviesti kelią, Prie
likimo šaltinio.*

Švyturys

Šviesa nepaliaujamai sukasi, tarsi nenormalumo šokis.

Nervai šoka pagal širdies elektrošoko garsus, kiekvienas pulsas - istorija, kiekvienas mirksnis - visata.

Minčių bangos, jos ateina ir praeina kaip jūra. Banguotos, apvalios, jos šoka ant bangų begalybės.

Pajuskite, kaip jūsų kūne teka elektra, kaip energijos upė, įtekanti į bangų jūrą. Dalelių šokis, srovių simfonija.

Sulig kiekvienu ritmu jaučiu, kaip gyvenimas pulsuoja, kaip lapai vėjyje, šokantys harmonijoje.

Tiesa yra kaip saulė, ji ryškiai šviečia, kai atrandama impulsyviai. Leiskite sau nušvisti nuoširdumo galia!

Balsų užtemimas, kai būtis spindi tyloje. Audros nurimsta, atradamos šviesą ramybėje.

Šviečianti žvakė, skausmą įžiebia ištirpęs vaškas. Jausmai, kurie išblėsta, bet palieka pėdsaką.

Elektrinės duryš, minkštos liesti, bet jos užsidaro anksčiau, nei atsidaro. Elektriniai grandininiai pjūklai pjauna neapykantos šaknis, tamsia energija. Tegul šią jėgą paverčiame taika ir harmonija.

Šviesos spindulys ištrynė prisiminimus, paversdamas juos švytinčiais dūmais. Elektra šoka ore, kai protas ieško aiškumo.

Mintyse šurmuliuoja elektromagnetinė turbulencija, šokanti tarp begalybės elektromagnetizmą. Visatos energija pulsuoja, atskleidama nematomas paslaptis.

Įelektrinantis žaibas, energija, kuri mus paralyžiuoja ir priverčia mūsų protus virpėti. Medituokite chaosą, atraskite ramybę griauistinyje.

Velniškos šviesos šoka ore, kiekviena būtybė spindi kaip mirganti žvaigždė. Pertraukos, verčiančios mus svajoti.

Šviesos mirksi be galo, kaip niekada nesibaigiančios mintys. Gyvenimo srautas teka nenutrūkstamai, o mes stengiamės rasti ramybę pertraukose.

Nepermatoma šviesa, būtybės šoka sutemose. Mirabolantai šviečia tamsoje, atskleisdami nakties paslaptis.

*Elektrinė vibracija
Energijos gijos šoka per mane,
gyvybingas kūnas susiderina su
visata, sujungdamas mane su
visata.*

*10-oje elektros grandinėje
Kylant ir žengiant į priekį, energija
nepavyksta, Nepakartojama,
nesustodama, einu
besiskleidžiančioje šviesoje.*

*Elektrinė emocijų audra! Žodžiai šoka po jausmų lietumi, kiekvienas lašas -
eilėraštis, kiekvienas griausmas - poema.*

*Aštrūs šviesos aidai,
balsas lūžta, spindi. Šviesa,
apimanti tylą.*

*Mirgančioje tamsoje vaikščiojančios būtybės spindi savo akimis. Jos eina
vedamos vidinės šviesos.*

*Fluorescencija Jie žydi ir
krinta, griausmingi šokiai
ore, visomis kryptimis.*

*"Šešėliavimas
Žaibas šviečia ryškiai, apakina
malonumus ir žvilgsnius, pojūčius
šviesos šokyje.*

*Žiburiai sieloje, kur susipina gilūs lankai, išlaikantys dinamiškus ir
uždegančius smūgius.*

Electrocutables: atspalvis , kuris įkalina neatitikimus .

jausmus, apeliuojančius į stiprią ir ryžtingą šviesą. Tegul elektra nušviečia sielos kelią!

Apgaubiu save aštriomis sutemų šviesomis, kuriose mano esybė randa švelnumo. Šviesos spindulį, kuris mane džiugina, kaip saulės apkabinimas, kai ji atsisveikina.

Naujos aušros prisiminimai! Atsibundu pasinėręs į šviesią dieną, pasiruošęs palikti tamsą už nugaros. Su Šviesos galia skleisiu jėgą ir energiją visai Žvaigždžių bendruomenei.

Buvimo šviesa

Ta švelni šviesa, kuri lydi jus ramybės ir susimąstymo akimirkomis. Tai buvimas, kuris maitina sielą, bet kartu ir meta jai iššūkį tyloje.

Raudona šviesa

*Raudona šviesa švyti,
blokuoja nervus, pagreitina
ramybę jumyse.*

Idėjų susidūrimas, išplaukiantis į horizontą. Mintys plaukia be tikslo, be impulso. Jos plinta kaip potvynis.

Draugiška šviesa, kai šešėlis neišduoda savęs, o šviesa nėra juntama. Švytėjimas, kuris mus lydi, net jei to nesuvokiame.

Perkūnas šoka per dangų, sudrumsdamas tylą malonumo trokštančiais riksmiais. Kiekvienas dundesis - tai audros pažadas, galios simfonija.

Galinga šviesa

*Ryškios šviesos leidžia spręsti,
tamsoje prarastos gyvybės, aidi
neišsilavinę balsai.*

Galingi, draskantys spinduliai

*Nutraukia ryšius, kurių neįmanoma
surišti,
kaip gamtos jėga, metanti mums iššūkį!*

*Matinė šviesa
Proto šešėlyje gausūs
šviesos spinduliai užgožia
protą.*

*Intensyvi šviesa
Miglos šoka,
Po juoda šviesa, kuri šviečia,
Intensyvumas.*

*Švytintis kosminis
Tarsi skvarbus ir gilus kosmosas, kuris ramina sielos užmarštį. Tegul visatos
šviesa apgaubia jus ir nušviečia jūsų būties kelią.*

*Šviesa gali gydyti net tamsiausiomis akimirkomis. Kai viskas atrodo
beviltiška, ji veda mus į ekstazišką kasdienio gyvenimo srovę. Tegul nevilties
griausmas virsta dinamito žaibu, nušviečiančiu kelią į spindinčią ateitį.*

*Išgydytas šviesos ir judesio, palikau griežtumo vidurius. Bet ar ši šviesa
nušviečia praeitį? Du poliai, du energijos kraštutiniai...*

*Mane palietė teigiama ir gydanti šviesa, o ne tamsus šešėlis. Emocijų
aiškumas nušviečia betarpiškumo ir impulsyvumo saulėlydį. Jokių neskaidrių
perėjimų, tik tikri jausmai.*

*Šviesa yra intensyvi, ji sudegins kiekvieną, kuris jai priešinasi.
Prisijunkite prie gyvenimo jaudulio ir malonumo. Vieną dieną šviesa
užges, o iki laikykitės talento kaip aštraus mėlyno spindulio. Išsilaisvinkite
nuo tamsių minčių. Švieskite, kol galite!*

*Mūsų viduje šviečia šviesa, bet taip pat kyla audros ir griaustinis. Gyvenimas
susideda iš kontrastų: ugnies, kuri mus šildo, o kartais degina. Šios energijos
mums reikia, kad galėtume susidoroti su iššūkiais ir rasti prasnę
pasiteisinimams.*

Šviesa ir griausmas mumyse, gryna energija ir ugnis, kuri mus maitina. Gyvenimą sudaro laikini žiburiai, iššūkiai, kurie mus išbando. Mes randame stiprybės energijoje, kuri mus veda.

Nėra šviesos be energijos, o viskas vibruoja savo srove. Būties esmė meta mums iššūkį ir kartais supriešina su nesuvokiamomis paslaptimis. Energija ne šokiruoja, o bando užgesinti šviesą. Tačiau šviesa visada atsiskleidžia.

Laiko tyloje atsiskleidžia Mėlynojo spindulio šviesa, įsiskverbianti į pojūčius. Minties aiškumas, užgrūdinta nuomonė. Neigiamos ar teigiamos energijos jos negąsdina.

Energija pasitinka visus, keliaudama šviesos greičiu, be jokių pjūvių ar kliūčių. Kiekvienas turi teisę jausti, nesvarbu, ar tai būtų teigiami, ar neigiami jausmai.

Juoda faiska šoka ant išminties ir beprotybės ribos, energija ir troškimu. Savo šviesa palieskite begalybę ir pamatysite degančią šypseną, panašią į pašėlusius pelenus.

Visatos kvadrante Mėlynasis spindulys sklendo ramiai, nušviesdamas išsiblaškymo ir streso kelius. Jis išvalgiai vadovauja energijoms ir fotonams, vengdamas trumpųjų jungimų. Gyvybingas ir impulsyvus, jo greitis yra ne šviesos, o paties Mėlynojo spindulio.

Keičiantis energijoms, susiduriame su jėgomis, kurios neleidžia mums gyventi šia akimirka. Griaustinis griaudėja, bet jo garso banga nėra tokia galinga, kaip atrodo.

Šviesos ir šešėlio šokyje tikrovė pasislepia, ją užgožia iliuzinės kibirkštys. Tačiau šešėliuose vaizduotė nušviečia kelius, kurių akis nepasiekia.

Mėlynojo spindulio įnirsis skverbiasi į mano sielą, griaudamas prietarus ir netoleranciją. Gryna energija liejasi iš porų, nušviesdama kelią. Tegul šis Mėlynasis spindulys mus veda!

Dirbtinė šviesa

Šviesa, kurią kuriame, - tai dirbtinumo šokis, begėdiškai susipynęs į painiavas. Ar paprastumas prarastas?

Lazerio šviesa

Nakties tyloje prasiskverbia šviesa. Nematoma ir intensyvi, ji skverbiasi į tai, kas nepastebima.

Vadovaujanti šviesa net tamsiausioje kryžkelėje atskleidžia tai, ko nematome. Nepastebima, bet galinga, ji įsiurbia prietarus ir nuodingas idėjas, paversdama jas gydančiomis. Tegul jos spindesys visada mus apšviečia!

Palėpės šviesa, šokantys dūmai, skuduruose paskendę prisiminimai. Pašėlusios, lėtos, nekoordinuotos mintys. Protas atvėsta, veiksmas suabejoja.

Akimirkos tuštumoje protas šokinėja tarp smegenų šviesų ir elektrinių dirgiklių. Klaidžiodamas jis randa įkvėpimo dabarties srovėse.

Kūno masės magija, hipnotizuojanti šviesa, spindinti, tarsi nesąmoningų eilėraščių šokis. Chaoso grožis, akimirkos poezija.

Palėpės žibintai šviečia, nušviesdami prisiminimus ir mintis. Kiekviena galva - tai visata, su eklektiškomis šaknimis ir suprojektuotomis svajonėmis. Norėčiau ištyrinėti šias palėpes, kuriose neskubėdamas ilsisi nugalėtojas gyvenimas.

Sielos palėpėje švyti prisiminimai, amžinai atviri arba uždaryti atminties skryniose.

Žaibas!

Tą akimirką, kai dangus nušvinta, o širdis suvirpa. Šviesa perskrodžia tamsą ir atneša tylos šauksmą. Tai trumpalaikė, bet galinga akimirka, primenanti mums apie gamtos galią ir mūsų pačių egzistenciją.

Tas žaibas, kuris ištrina sąmonę, tarp iškalbingų dejonų ir aplaidžių veiksmų. Nejudėdamas laukiu kito žaibo pasaulyje.

Šviesos pelenai

*Tie pelenai, kurie tave ženklina, - nuožmių ir stiprių lygintuvų karštis.
Užterštas pelenais Šviesos iš praeities ir ateities, visur esančios.
Jūs nepamiršate, nepasiduodate, esate grynas maištas!*

*Akimirkos tyloje šviesa šoka, prisiminimai teka kaip žodžių upės. Valdyk
save, ir šviesos troškulys virs poezija.*

*Degantys pelenai šoka tavo širdyje, magnetiškas kūnas švilpia iš troškimo.
Du veidai, vienas vyriškas, kitas jausmingas, meta tau iššūkį. Jūs , , esate
tobula sintezė.*

*Šie šviesos pelenai sušildo niūrumą ir apsaugo nuo pragaištingo lietaus. Jie
pasklido po žemynus, apkabindami juos laike.*

Malonumo šviesoje

*Šviesa įsiveržia ir dovanoja, atskleisdama slaptus malonumus. Cheminis
nerimas, sėdimas malonumas, bet ne sustingęs. Atspausdinta ant naivių veidų,
nušviečianti būtį, jausmus ir emocijas.*

*Emocijos, kurios šoka tarp saulės spindulių, spindinčios ir stebuklingos.
Malonumo perteklius, nukeliantis mus į naujus horizontus, kur susitinka
pojūčiai ir pasiklystama pojūčių jūroje.*

*Šviesos šokyje klesti malonumas, skatinamas priklausomybės, kuri be
paliovos progresuoja. Palaidi plaukai, plevėsuojantys paneigimu, švenčia
akimirkos beprotystę.*

Hipnotizuojanti šviesa

*Jausmai mūsų odos paviršiuje, noras priklausyti nuo šviesos, kuri mus
veda. Ji suteikia energijos sielai, verčia mus tikėti egzistuojančiu
spindesiu.*

*Mes vadovaujamės ja, be kreditų ir debetų. Hipnotizuojantis gyvenimas
vilioja mus, transcendentines būtybes, ieškančias užburtų malonumų.
Priklausomybės šoka tarp mūsų plaukų ir antakių, apnuogindamos
kuklumą ir neveiklumą.*

Mes transcenduojame šviesoje, kuri mus veda, meta iššūkį mintims.

Grynos reakcijos, deginantys troškimai. Šviesa mus maitina, veda. Palaidi akmenys susijungia, molis dega.

Intensyvi šviesa

Šviesa, kuri šoka tarp kūnų, be vielos, be grandinės. Ji šviečia rutinos neviltyje, užburdama ir maitindama. Net ir išjungta jos galia išlieka.

Šviesa, kuri neužgęsta, bet pasikeičia.

Psichodelinis griaustinis šoka danguje, persipindamas su chaosu. Abnormalumas vibruoja kiekviename griaustinėje, primindamas mums, kad esame šios spalvų ir garsų audros dalis.

Nuosekli šviesa spindi be žvynelių, bet jutimų gelmėse grumiasi juodas griaustinis, anomalija. Jis blaškosi ir keičiasi, neturėdamas jokių paslapčių, tik paslaptį.

Psichodelinių šviesų pasaulyje, kuriame susikerta malonumai ir prietarai, įstrižos spalvos sustingsta. Čia kūryba miega, o atlaidumas svyruoja. Kas išdrįs plaukti?

Tarp minčių fragmentų randame ramybę. Svajoti apie pasaulį be trikdžių yra tarsi draskyti akį: akimirkai, bet būtina.

Susvetimėjęs judėjimas, tu spindi kaip tolima žvaigždė, dulkinanti protus. Nepaisydamas paprastos būties, tu drebini visatą.

Perkūnas - tai psichodelinis spektaklis, išvydęs dvasias, kurios niekada nepasirodo. Paralelinė realybė, kurioje gandai ir nesusitaikymas šoka kaip vaiduoklis. Čia niekas nesimaitina keistomis asmenybėmis ar pažįstamais iš priešistorės. Viskas yra tai, kas yra, net jei iš tikrųjų neegzistuoja.

Realybė - tai istorija be laiko, kurioje baimė perkelia mus už žinomų dimensijų ribų. Daugiakampiai ir nematomos linijos brėžia transcendentinės ir apoteotinės minties pusrutulius.

Jis neauga ir neauga ant abstraktaus proto gijų. Idėjos

gimsta iš impulsų, matytų ir išmintų personažų. Judesiai imituojantys ir prisitaikantys prie akimirkos. Viskas sąmoningai įgyvendinta ir apskaičiuota.

Pageltusiuose atminties puslapiuose, kur kadaise karaliavo išmintingos galvos, praeities aidai nyksta. Bibliofilai graužia istorijas, o atminties atgyvenos gąsdina. Apsupti matavimų ir etikečių, aisčiai švenčia gyvenimą, o Abisinijos griausmas skamba nuo juoko.

Praeities šviesoje aidas iš anapus šnabžda senovines paslaptis. Dangiškieji kūnai šoka tiesioginėje dabartyje, primindami mums, kad laikas yra iliuzija. Esame raginami gyventi dabartimi su vakarykšte išmintimi.

Praeities šviesoje keliautojai laiku susitinka su senovinėmis sielomis. Dabartis - tai scena, kurioje šoka praeitis, ir kartu jie sukuria amžinąją akimirką.

Gyvenimas susideda iš žiburių, vieni jų intensyvesni, kiti mažiau. Tai mus apšviečiančios energijos, tačiau jos netelpa į praeitį ar jau prabėgusią akimirką. Švieskime dabartyje!

Viskas yra šviesa, spinduliavimas, kuris šviečia daugiau ar mažiau ryškiai, bet visada intensyviai! Praeitis čia neturi vietos, kaip ir praėjusi akimirka. Apšvieskime dabartį!

Praeities žiburiai gali mesti šešėlį, bet jie niekada neužgesina naujos liepsnos, kurią pasirenkame įžiebtį dabar.

Praeitis lyg šnabždesys paliečia dabartį, bet neužgesina šviesos, kuri šviečia dabar. Kiekviena akimirka yra gryniosios energijos visata.

Kiekviena diena - tai galimybė būti apšviestiems tyros ir galingos mus supančios šviesos. Leiskime vėjams mus nešti, be jokių ketinimų, tiesiog besisukančius aplink malonumą egzistuoti ir švytėti.

Elektros srovės galia mus veda, perduodama intensyvią šviesą paprastu žvilgsniu. Šviesa iš praeities, spinduliuotė iš senų gyvenimų, bet visada judanti. Akimirksnis, spragtelėjimas, ir šviesa

yra aštrus ir pavojingas. Jis degina pavydo ir neapykantos kupinas akis, kurios plazda po praeities prisiminimus. Žiburiai, prigludę prie dangaus kūnų ir spinduliuojantys amžinai.

Radiacija yra iššūkis, bet mūsų vidinė šviesa šviečia ! Švieskite kiekvieną akimirką, be užterštumo, be baimės. Tegul teka teigiama srovė!

Šviesa, kurią visi nešiojamės, yra unikali ir spinduliuojanti kaip geltonos saulės spinduliai. Nėra stipresnės šviesos, tik vaizduotės ir gryniosios energijos magija. Kiekvienas iš mūsų yra šviesus kūrinys, troškantis tobulėti ir kurti.

Kiekvienas iš mūsų nešiojamės unikalią šviesą, švytinčią magiją, kupiną spalvų ir energijos! Nėra stipresnės ar silpnesnės šviesos, yra tik skirtingas spinduliavimas. Mūsų vaizduotė ir valia yra šios gryniosios šviesos, spindinčios saulės geltonumo atspalviais, kuras.

Spindulių ir šešėlių šokyje sąmonė yra scena, kurioje nematoma tampa matoma. Ne tik šviesa apšviečia, bet ir supratimas mus pažadina.

Iš tikrųjų šviesos trūksta, yra tik egzistencijos židiniai, kurie atsveria nematomą. Tai, ko nematome, nėra tikra? Tai galingo spindulio, kuris pažadina mūsų sąmonę, rezultatas. Bet kas vis dėlto yra sąmonė?

Sąmonės ir pasąmonės paslaptis yra tarsi nematomas barjeras. Kad ir kaip stengtumėmės ją suprasti, visi judame dabarties akimirkos link.

Gyvenimo kelyje kliūtys yra tik praeities šešėliai. Kai žvelgiame toliau, pamatome, kad horizontas yra begalinis, o galimybės - realios. Perženkime išankstines nuostatas ir priimkime laisvę būti.

Nėra jokių kliūčių tarp troškimo ir pasąmonės šviesos. Grandinės? Tik iliuzijos. Dangaus būtybės šoka praeities šviesoje, o dabartis skleidžiasi mūsų sąmonėje.

Neliečiama šviesa, šokanti horizonte. Kas mes tokie, kad ją formuotume? Mes tik stebime, kol ji išnyks kaip visatos atodūsis.

Natūrali šviesa

Nieko nėra grynesnio už šviesą, kuri mus veda, atitinka prigimtį. Konfliktai ir nuolaidžiavimai - tik šešėliai ant kelio. Požiūriai kaupiasi, sąmoningi, bet lengvi, nes viskas natūralu.

Tarp gamtos ir šviesos nėra jokio konflikto. Natūralumas mus supa ir leidžia jaustis ramiai ir užtikrintai. Viskas teka paprastai ir ramiai, kaip švelnus vėjelis vasaros dieną.

Oras, mus supantis natūralus džiaugsmas, šoka ore ir išnyksta. Švelnus prisilietimas, skirtas tiems, kurie moka vertinti lengvumo dvelksmą.

Branduolinės energijos šviesa

Galingas šaltinis, kuris mus apšviečia ir lemia esminius pokyčius. Psichologinės mutacijos, dėl kurių pajuntame šios branduolinės galios įėgą. Transformacijos, kurios mus veikia ir formuoja.

Gyvybinga energijos šviesa auga, apšviesdama transcendentinę būtybę, kuri tarsi povas prasiskverbia į mūsų impulsus. Mutacijos jos nepaveikia, bet veda mus į veiksmą.

Dinamiškame spinduliavimo impulse šviesa šviečia kaip didžiausias eksponentas! Branduolinė energija koreguoja, suardo, bet niekada neišbalansuoja. Transformacija yra jos stiprybė!

Psichotropinės šviesos

Tarsi magija ore šoka šios šviesos, kurios mus užburia ir keičia tikrovę. Geras noras, bet jis gali būti blogas ženklas, kai grįšime iš šio fantazijų pasaulio.

Psichotropinių šviesų šokyje realybė ištirpsta. Apsvaigę nuo jausmingų dimensijų, įkvepiame nežinomybės esmę.

Proto gelmėse paslėptas matmuo šoka su psichotropinėmis šviesomis. Išprotėję dėl tikrovės, mes randame grožį neigime

deguonies prisotinimo. Pavieniai epizodai rodo, kad gamta yra lengva.

Perkūnas, rūstus šviesos plyšys, įsiutina ir maitina Žemę. Amorfiška, skaidri šviesa, mes išgyvename.

Pabėgėliai dangaus kūnuose, kartėlis yra jų namai. Jie išlieja nevaldomą pyktį, šviesos ir galios lavą. Kas yra ta juos varanti jėga?

Ji sudegina tamsą ir maitina būties šviesą. Bjaurūs užtemimai neturi galios tiems, kurie mėgaujasi energetinio griausmo magma. Laimė švytinčiuose spinduliuose, unikalios būtybės savo esme.

Generatorius Meilė, kibirkštis, kuri įžiebia troškimą! Susipynusios energijos, skaidrūs bučiniai ir elektriniai ryšiai, mes šokame gyvybiškai svarbioje jausmų srovėje.

Kasdienėje rutinoje, pavyzdžiui, pusryčiaudami ar vakarieniodami, maitiname paslėptą ego ir asmenybę. Kiekvienas vandens gurkšnis - tai energija, padedanti pasitikti dieną.

Be kaukių, meilės tikrovėje, skvarbūs žvilgsniai viena tvę. Energija, kuri niekada neišsijungia, tikra ir nepalaužiama. Visada!

Ištroškusios akys, troškimas, šokantis tarp dienų monotonijos. Įstriži veidai, laisvi siūlai akimirkos elektros srovėje. Išgalvota kantrybė, judesio poema.

Leiskitės į begalinę vaizduotę, kur realybės variklis šokinėja tarp būties ir nebūties. Momentinis kontaktas - tai gija, kuri mus sieja su gyvenimu, tačiau yra subtilios tikrovės, prie kurių sąmonė vos prisiliečia... ir vis dėlto jos yra ten ir laukia, kol jas ištirsime!

Dabarties tėkmėje priemonės negali būti vandeningos ar generatyvinės meilės idėjose. Visada budri, tikra meilė nenutolsta nuo savo kuriamo malonumo. Ji plinta sielos, kurią bandėte užgniaužti, veiduose.

"Energy" - tai daugiakultūris šokis, jungiantis virtualią ir įsivaizduojamą tikrovę. Esame atspindžiai, slepiantys švytinčius drakonus. Tegul neutronai nušviečia mūsų kelią!

Energija, kuri teka per mus, gyvybinė srovė, kuri mus atgaivina! Esame švytinčios būtybės, vaikštančios šviesos ir šešėlių dvilypume. Priespauda mūsų nesustabdo, mes esame judanti jėga!

Proto gelmėse, kur slepiasi skausmas, slypi raktas į transformaciją. Pamaitinkite save pozityvumu ir įveikite nematomas kliūtis. Įsisąmoninkite save, nes ši kelionė priklauso tik jums. Leiskite savo protui šokti ant magnetinių minčių bangų.

Minčių perdavimas yra tarsi nematomų energijų upė, tekanti belaikiame pojūčių ore. Mes visi esame beta-blokatoriai, bet taip pat trokštame gyventi. Tegul srovė nuneša mus į paslėptus malonumus!

Tarp protą jaudinančių impulsų kaip audros kyla minčių konfliktai. Tačiau pro debesis prasiskverbia elektrinė laimė. Tegul vartų jaudulys veda mus į išorinę tikrovę.

Mėlyna šviesa

Jis sukelia emocijas, peržengia tiltus ir kopėčias. Jis išnaudoja jausmų galią ir jais maitinasi. Ji išvysto dvasinį potencialą, kuris mus keičia.

Sveikindami skaidrios draugystės grožį, kuris trokšta kažko mėlynėsio ir intensyvesnio. Plėtoti gilių jausmų žvaigždynus, atitolintus radijo bangų.

Įstriži protai, skendintys amžinosios draugystės turkio mėlynėje. Beprotybė ir malonumas šoka stebuklingame ryšulyje, reto grožio meilužiai.

Mėlynos sutemos, jauki energija. Tai ne kaukė, tai šviesa, kuri sustiprina malonumą. Ji paveikia tuos, kurie joje praranda save, neturinčius ribų amžinai draugystei.

Saulėlydžio intensyvumo gijose atsiranda jauki energija, sauganti nuo blogio ir malonumų. Tai ne apgaulinga kaukė, o mėlyna šviesa, sustiprinanti realius ir įsivaizduojamus dalykus. Tie, kurie pasiduoda, randa draugystę be ribų.

Ji įsimyli ir pasiduoda jausmų šėlsmui. Troškulys ir malonumas yra kaloringi, nušviečiantys sielą mėlyna šviesa. Energijos kaupiasi ir išsenka, bet apsauginė šviesa išlieka, vedanti mus į amžinąją dabartį. Šviesaus malonumo evoliucija yra nekontroliuojama, bet visada esanti.

Elektros kabelis

Jaučiame, kaip nerimo srovė vibruoja, kaip elektros laidai, kurie maitina viltį. Judesiai paralyžiuoti, bet mintys greitėja. Įtampa auga, pririšdama mus vieną prie kito.

Gyvenimo kopėčiomis kylame aukštyn ir žemyn, skirstydami akimirkas ir judesius. Šviesa mus veda, bet saugokitės laiptelių! Ne visi seka eskalatoriumi; kai kurie randa atramą ir pakyla. Ar to užtenka, ar tai pusiausvyros klausimas?

Gyvenimo šokyje svarbiausia yra pusiausvyra. Ne visi nusipelno mūsų nusileidimo ar pagalbos kylant. Priimkite pastangas, atkakliai dirbkite, kilkite pasiaukojamai. Tegul jokia trauma jūsų nesustabdo, nes laukia minties šviesa.

Pusiausvyra jėgoje, pusiausvyra gyvenime. Ne visi nusipelno mūsų nusileidimo ar paramos kylant aukštyn. Svarbiausia - atkaklumas. Pakilkite iki pasiaukojimo dvasios, nesusižeisdami. Jūsų laukia mąstančios būties šviesa.

Stabilūs žingsniai kelionėje, be jėgų pasiduoti. Paskatinti vilties, pasieksime gyvenimo galios laidą. Energijos, maitinančios Žemę.

Efektinga šviesa

Ji krenta ir plečiasi, šviesos šakos, nepasiekiamas troškimas. Putojanti iliuzija, kuri sudūžta tikrovės akivaizdoje.

Tarp atsitiktinių beprotybių išsiveržiantis meilės troškimas plečiasi, užkrečia ir užvaldo. Tai energijos mainai, kurie niekada

nuolatinė šviesa, apšviečianti sielą.

Apšviestas dangus įkvepia mus ieškoti tobulos pusiausvyros. Žvaigždės savo spindesiu išjudina mintis ir paverčia troškimus tikrove.

Nėra nieko gražesnio už spindintį dangų, kuriame žvaigždės amžinoje šviesos simfonijoje. Visatos galia slypi mūsų sieloje, nušviestoje noro keistis ir sąveikauti. Tegul žvaigždžių prisilietimas įmagnetina mūsų mintis ir svajones.

Energija išsisklaido kaip dūmai be liepsnos, kaip kosminis šokis, kurio daugelis nenori aiškinti. Liūdna matyti, kaip gyvybingumą dusina prisitaikymas ir susikristalizavę jausmai. Politinio patogumo kaukės slepia tikrąją esmę.

O grynosios energijos siela, paversk save magija! Skrisk virš protų be srovės, kur tiesa ir pokyčiai yra pastovūs. Ciklai, kuriuos išgyvena visi, bet niekada ne baimės ir kančios keliu.

*Išsilaisvinkite kaip vėjas,
išsiskleiskite kaip pavasaris,
patirkite gyvenimo mutaciją,
Leiskite pokyčiams jus paskatinti.*

*Gyvenimo šviesa
Aistros, instinktas mylėti ir būti mylimam
virsta beprotybe,
Amžinas ciklas, kuris mus gydo.*

Aistros ir nusivylimai šoka mintyse. Iliuzijos klesti, bet tikra meilė yra saulė, kuri išsklaido miglą. Aš peržengiu netikrumą, randu širdies kelią.

Meilės lauke atrandame, kas iš tikrųjų esame. Mylėti - tai suprasti, kodėl esame mylimi, ir tuo pat metu atsilyginti už meilę.

jausmas. Tai šokis, kai $1+1=1$, logikai nepavaldi sąjunga.

Kosminiame skaičių šokyje $1+1=2$ yra matematinė tiesa. Tačiau meilės mene suma įgauna prasmę tik tada, kai širdys, vertybės ir požiūriai yra harmoningi. Tegul pusiausvyra būna kompasas, o vienybė - melodija, skambanti gyvenimo kompase.

Tiesą suprasti kaip malonumo šaltinį yra vienas iš būdų, tačiau ar tikroji laisvė slypi individualistiniuose veiksmuose?

Apmąstymai apie gyvenimą ir jo etapus... Ar aš elgiuosi logiškai, ar nelogiškai? Kartais jaučiuosi kaip asilas, bet kas gi kartais neklysta? Kas mes tokie, kad dirbtinių asilų amžiuje galėtume teisti? Padarykime savo išvadas.

Gyvenimo šokyje beprotybė yra tik kaukė. Tikrasis išminčius chaose randa ramybę greitų sprendimų pasaulyje.

Pripažįstu, kad esu beprotis, mylėjau tiek daug žmonių... ir kas tada? Mes niekada nesame pilnaverčiai, visada trokštame daugiau meilės, vis daugiau ir daugiau...

Meilė - tai laukas, kuriame prarandamas protas, o beprotybė randa prieglobstį. Esame laisvi paukščiai, skrendantys pro pažeidžiamumo ir manipuliacijų debesis. Tegul mūsų sparnus valdo širdies tiesa.

Meilės kelyje randame gyvenimo išmintį. Mylėti teisė ir pareiga, šviesa, kuri nušviečia mūsų būtį. Mylėjime vienas kitą be ašarų, su meile ir spontaniškumu. Tegul meilė būna jėga, kuri mus veda!

Dangaus scenoje šoka saulė,

*Šviesos spinduliai, kuriuos pasiekia
jūsų menas. Gryna energija, dienos
motina,
Visata sveikina jūsų magiją.*

*Tolimame horizonte meilės šviesos nematyti, bet ją galima pajusti. Ji sklinda
per prisilietimą, per energiją, kuri atgaivina. Tegul meilės lygtis auga:
 $1+1+1+1+1+\dots = \text{begalinė}.$*

*Meilės lauke šoka magnetinės jėgos. Gundymas pritraukia troškimą, o
širdis trokšta pažinti ir mėgautis kiekvieną akimirka.*

*Saulės šviesa ir šiluma, galia kiekviename spindulyje. Bučinio metu
išsiskiriančios seilės, dalijimasis jausmais. Džiaugsmas gimtadienio
vakarėlyje. Metai bėga, amžius eina į priekį. Senatvė suteikia kantrybės,
atkaklumas yra pasiekimas. Pasiaukojimas ir skausmas, gydytojo
išgydymas. Sveikata - tai gyvybingumas, tekanti energija. Galia ir
bejėgiškumas, nusivylimas ir kančia. Ruduo atneša svaigulį, beprotišką
svaigulį. Beprotiškas svaigulys ligoninėje, hospitalizacija ir nepriteklius.
Noras gyventi dieną.*

*Gyvenimo kelyje noras laimėti yra nuolatinė kova. Susiduriame su
vidiniais karais, netektimis ir mus lydinčia vienviete. Tačiau būtent kūryboje
ir išradimuose randame tiesą, nepaisant pasaulio melo ir žiaurumo.
Bausmės ir papeikimai mus formuoja, kai ieškome pusiausvyros ir
saugumo. Ligos nestabilumas ir nenormalumas meta mums iššūkį, bet mes
kovojame toliau, saugomi policijos ir savo ryžto.*

*Psichiatrija ir terapija - šokis tarp iliuzijos ir tikrovės. Slaugytoja leidžia
morfiją, o mes kovojame su nerimu ir baime. Gyvenimo lenktynės - tai
adrenalino varžybos. Laimi tie, kurie kiekviename klausime randa
pasitenkinimą. Smalsumas maitina sielą, o malonumas yra didžiausias
atlygis.*

*Kaltė ir laisvė šoka teisingumo šoki. Sąžiningumas šviečia, tiesa
nušviečia. Tai, kas nematoma, vaizduotėje tampa tikra. Kūrybiškumas
skrieja, svajonės ilsisi. Įsivyrąja ramybė, išlieka ramybė. STOP.*

Gyvenimo kelyje kiekvienas simbolis turi savo istoriją. Nuo pieštuko iki gumos, nuo padangos iki kelio, mes tęsiame savo kelionę. Perėjimas yra nuolatinis: mes veikiamo, keičiamės, plečiamės. Žodžiai ir frazės kuria dialogus, mūsų išraišką pasaulyje. Gamtoje randame energijos, šviesos ir galios. Tegul Mėlynasis spindulys nušviečia mūsų kelią!

Energijos atgaivinimas

*Gyvenimas nepasitenkinimu su
pasitenkinimu, klestėjimo šviesa,
Aš esu visų spalvų, kuriomis galima nuspalvinti tavo pasaulį.*

Paralyžiuojanti šviesa

Kodėl reikia sustoti, kai veiksmas mus išjudina ir pakeičia? Emocijos ir pojūčiai yra gyvenimo pulsas. Reagavimas ir reagavimas yra supratimo šokis. Kantrybė ir intelektas yra raktas į kitų supratimą. Konfrantuokime, bet širdimi.

Štai klausimas: paleisti ar nepaleisti mus paralyžiuojančias energijas? Kaip vaikai, neturintys atsakymų, susiduriame su nežinomybe. Drąsos, draugai! Žodis yra įsakymas, bet kas sprendžia apie protą? Kas nusprendžia, kas yra normalu? Galų gale niekas!

Mes visi turime tikėjimą, tarsi arfą, kuri užgauna ir apgauna. Tyla yra veiksmas, o ne naivumas. Klausykitės dukart daugiau, nei kalbate. Atsispirkite tylai, ji atsako į klausimus. Nusiraminkite ir įsiklausykite į tylą savo viduje.

Jei vieną dieną trenktų žaibas... ar jis būtų griauantis ir triukšmingas, ar ryškus ir gražus? Netikėtumo galia, akimirkos grožis.

Kiekvienas spindulys, kaip ir mes, yra unikalus. Kiekvienas turi savo šviesą ir veikimo būdą. Jei tai būtų spindulys, jis būtų originalus.

Kiekvienas spindulys, kaip ir mes, turi savo kelią ir veiksmus. Viskas gali pasikeisti akimirksniu. Mes galime daryti įtaką likimui, bet ar turėtume?

Svarstymai apie likimus ir įsitikinimus... Metamas kauliukas. Jūs klausiate Dievo

maksimalus, bet gaunamas minimalus. Kas metė kauliukus? Kiekvienas iš mūsų turi savo energiją ir veikimo būdą. Meskite kauliukus su tikėjimu ir tikslu!

Atspindinti šviesa, atspindžio šokis mintyse.

naujame pasaulyje, kuriame žodžiai yra sparnai, padedantys man skristi. Rašyti šią knygą - tai tarsi įjungti manyje šviesą, plečiančią mano būtį. Refleksija yra raktas į minties nušvietimą ir jos transformuojančios galios pajautimą.

Milžiniškame proto vandenyne plaukiame minčių . Siela kartais būna sujaudinta kaip šėlstanti jūra. Akys kryžiuojasi, atskleidamos sudėtingus dalykus.

Pasaulio chaose teka energija, neramūs protai palieka pėdsakus. Balsai vieningai aidi, žodžiai šoka išraiškos mene. Tegul įkvėpimas mus veda!

Širdis plaka tyliai, o venos šoka į taktą. Represija šnabžda šešėliuose, bet mintis yra laisva.

Mintys, šokančios galvoje, prisiminimai, kurie ateina ir išeina. Praktikuojate neapykantą? Ne, tai kelias be šviesos. Galimybė ne visada ateina tinkamu laiku. Mes kenčiame, nes leidžiame, bet saviraiškos laisvė yra lobis. Tiesa šviečia per sąžiningumą. Įvairios išraiškos formos, turi savo grožį. Pusiausvyra - tai būti gerai, tai vidinė ramybė.

Pusiausvyra yra rutina, nervingumas - chaosas. Pastabos neišvengiamos, tačiau tyrumas gyvena kiekviename iš mūsų. Saulė, energijos šaltinis, apšviečia visuotinę meilę ir užuojautą. Kas yra nenormalu? Kai nieko nevyksta.

Sielų šokyje mes pamirštame, nes norime, laviruodami tarp perspektyvų. Idėjos sklando, įsitikinimai . Nepataisoma egzistuoja, kaip ir mus paliečianti neteisybė. Meilė, malonumo šaltinis, yra vienišas prieglobstis.

Sąžinė yra tarsi žibintas, apšviečiantis mūsų kelionę. Visi turime savo ydų ir baimių, o kartais kalbame nesąmones. Tačiau ji yra

Svarbu prisiminti, kad liūdesio pripažinimas daro mus stipresnius. Nieko neslėpkite, būkite autentiški.

Visi esame pažeidžiami, bet draugystės šviesoje randame stiprybės. Galimybė beldžiasi į duris, drąsiai jas atidarykite. Niekas niekam nepriklauso, bet kiekvienas turi teisę spindėti kaip žvaigždės danguje. Draugas yra mūsų pačių atspindys, kitas "aš", kuris leidžia mums jaustis pilnaverčiais.

Visi turime gebėjimą mylėti ir būti mylimi. Meilė nušviečia mūsų gyvenimą ir mus veda. Labai svarbu gerbti šį jausmą. Mylėkite vieni kitus, nes meilė yra mus vienijanti ir augti verčianti jėga.

Žodžiai gali būti jausmų kryžkelė, tačiau visada yra logiška vengti kančios. Atminkite: "Seni žmonės turi ne išmintį, o apdairumą." Klausykitės ir mokykitės!

Visi turime galią rinktis tarp gėrio ir blogio. Gyvenimas - tai mokykla, kurioje beprotybė gali tapti sveiku protu, o žinios yra raktas. Keičiuosi dėl tavęs, dėl savęs, dėl tų, kurie mane myli. Evoliucionuoti - tai keistis.

Įelektrinančios asociacijos

Jaučiu, apmąstau, suvokiu ir fiksuuju! Visą dieną iškvėpiu energiją!

Šviesa traukia !

Galia - tai žinios!

Žinojimas - tai mokymasis, mokymasis - tai atradimas ir pajautimas!

Jausti - tai apmąstyti Suvokti - tai išmokti Išmokti - tai suvokti! Suvokti Aš! Aš esu, tu esi, Jis yra, Mes esame, Jie yra! Mes visi esame Aš! Ir Aš esu Jie! Ir jie yra mes!

Kas mes esame?

Mes egzistuojame, vadinasi, esame. Sukurta gyvenimo šviesos, tarp vaizduotės ir tikrovės. Dualizmas tarp troškimo ir fakto, interpretuojant savo tikrovę.

Mus supanti tikrovė, kurioje mes augame ir vystomės! Transformacija ir inovacijos, pokyčių ir permainų ciklai. Kliūčių įveikimas, žengimas į naujus etapus!

Įveikti ciklus ir sunkumus!

Tikrų ar įsivaizduojamų iššūkių sukūrys, kurį sukuria sąmonės ir sąmonės sąveika.

Sąmoningumas ir realizacija, nesąmoningumas ir savasties projekcija! Egzistencija yra kelionė!

Mes esame VIENAS, būtybių pasaulis, Aš paverstas MES! Aš egzistuoju, vadinasi, mes egzistuojame! Kiekvienas iš mūsų veikia pasaulį ir vienas . Jūs veikiate juos, ir jie yra pasaulis!

Gyvosios ir negyvosios būtybės yra šviesa ir fiksuoja šviesą. Šviesa yra energija, o energija - galia. Galia yra troškimas, troškimas yra noras. Noras yra realus. Mes visi galime prisiliesti prie tikrojo. Tikrovė yra faktai ir elgesys. Elgesys yra veiksmas.

Veiksmas yra atsakymas pasauliui! Transformacija yra modifikacija. Pokyčiai yra tikri! Nuolatinis troškimas, visada svajoti. Pasaulyje nėra trokštame, bet mes nuolat bandome!

Nuolat ieškodami to, ko nėra, randame tik neviltį ir kančią. Trokšti nepasiekiamo yra kelias į nelaimę. Tikroji laimė kyla iš galimų troškimų išsipildymo.

Pasaulis pilnas paslapčių ir jėgų, kurių mes negalime pasiekti. Šie dvasiniai pojūčiai, leidžiantys pajusti tikrąją savastį, gali atrodyti nerealūs, tačiau jie yra mūsų egzistencijos dalis. Net ir depresijos metu yra šviesa, kuri mus veda. Gyvenkime su dvasia ir atraskime grožį nematomuose dalykuose!

Dvasia: polinkis, kuris mus veda! Motyvacija: jėga, kuri mus skatina! Impulsas: energija, skatinanti veikti! Veiksmas: veiksmas, kuris keičia! Veiksmas: poveikis kitiems! Kiti: jie, jie ir aš! Aš ir jie: pasaulis, kuris mums meta iššūkį! Pasaulis: socialinė scena! Mokymasis: elgesys, kurį priimame! Pristatymas: mūsų įgytos žinios!

Žinios - tai ginklas, apšviečiantis mus gyvenimo kelyje.

Dalijimasis - tai mokymasis, mokymasis - tai gyvenimas. Sąveika - tai visatos šokis, kuriame kiekvienas žingsnis yra naujas atradimas.

Veikti pasaulį - tai jį keisti! Žinios yra evoliucija, o evoliucionuoti - tai žinoti. Žinoti - tai žinoti, kaip transformuoti! Transformuoti žinias į daugiakultūrį begalinės išminties pasaulį. Nepasiekiamo begalybė yra mūsų horizontas!

Veikti pasaulį jį keičia! Žinios yra raktas į evoliuciją. Žinoti - tai gebėti keistis. Žinias paverčiant veiksmis kuriamas daugiakultūris begalinės išminties pasaulis. Begalybė nepasiekiamo, bet kiekvienas žingsnis yra pasiekimas.

Būti išmintingam yra utopija, bet būtent valioje randame vidinės stiprybės! Savastis keičia pasaulį, o pasaulis - tai mes, kurie kečiamės. Mes esame tie, kurie perkeičia pasaulį, vadovaudamiesi protu ir teisingumu!

Teisingumas ir lygybė yra pagrindinės teisės! Turime veikti pagal sąžinę, remdamiesi tikrove. Vaizduotė yra galinga ir suteikia mums laisvę. Pažinti - tai interpretuoti mus supantį pasaulį. Kurkime geresnę ateitį!

*Aiškinti - tai priiimti,
priiimti - tai
įsipareigojimas,
įsipareigojimas - tai paktas,
paktas - tai priesaika,
Priesaika yra
ištikimybė, ištikimybė
yra tiesa, tiesa yra
viena,
Aš esu vienas iš jų,
Esame vienas pasaulis.*

Augti - tai būti, egzistuoti - tai faktas. Mes esame pasaulis, gyvos ir negyvos būtybės. Pasaulį keičiame mes ir jie. Nuolat evoliucionuojame! Žinoti reiškia pažinti, o pažinti reiškia augti.

Patirti - tai pajusti pasaulį! Jausti - tai pažinti sielą! Laisvė rinktis, ką norime patirti. Pagarba yra teisė, bet

taip pat pareiga! Mes nežinomemes nesikeičiame. Žinojimas yra galia, kurią įgyja įvairūs pasaulio "aš"!

Jūs nežinote? Paklauskite kito! Kitų patirtis - tai pamokos mums! Yra dalykų, kurie jau išbandyti ir nėra geri! Gyvenimo išmintis ateina iš sveiko proto ir bendros patirties! Augkime kartu!

Bendrauti - tai keistis! Draugystė yra mūsų stiprybė, bendrystė - mūsų vadovas. Kartu dalijamės vertybėmis ir darome įtaką pasauliui. Visi esame kažko didesnio dalis. Imkimės veiksmų ir keiskime savo aplinką!

*Pokyčių gobelene pasauliai
keičiasi ir vystosi iš naujo. Mes
priimame transformaciją,
naujas aš, nauji mes, nauji jie.
Išaušta nauja tikrovė,
aidi rytdienos šnabždesiai.*

Pasaulio pertvarkymas priklauso nuo kiekvieno iš mūsų. Naujas aš, nauji mes, nauji jie. Kartu mes sukursime naują tikrovę.

*Troškimas pabučiuoti
Pabučiuok mane... taip, kaip žinai tik tu! Paslėptą, švelnų,
minkštą, švelnų... tokio skonio kaip tu!
O aš mainais pabučiuosiu .*

Nemiga - mano nakties palydovė. Nenoriu miegoti, noriu intensyviai išgyventi kiekvieną akimirką. Su šia kliūtimi susiduriu su nemigos drąsa.

*Vilko šešėlyje, pasiklydęs, bet
surastas. Apsauga yra
galimybė.
Stiprios cheminės
medžiagos, h₂O,
maistas.
Pasinerkite į šešėlį,*

*jo laukia nuotyčiai, jis
nusileidžia Caricuao.
Apsaugotas, taip,
bet vien savo požiūriu*

Šiandien rašau Karikuaio vilko dvasia, susidurdamas su jo laukiniu pasauliu ir jį interpretuodamas. Nepriklausomas, ištikimas ir sąžiningas draugas, pasižymintis nuožmia, bet geranoriška prigintimi. Gyvenimo embrionas, susiformavęs Caricuao gatvėse, kur išmokau draugystės vertės. Ištikimas kompanionas keliaujant ir dalijantis, visada su meile ir tylą. Pažinau Caricuao gatvių šešėlius ir jų draugiją.

Mįslingas kaip naktis, bet trokštantis gyventi ir būti laisvas. Aš ir Sombra Vilkas, draugai laisvėje, kurią mums suteikė motina gamta. Havanos klubas revoliucijos esmėje, kartu vienišas paktas. Tegyvuoja beprotybė!

Jogo do Galo: žodžių ir jausmų šokis. Su pagarba ir dėkingumu, ką jūs manote apie mane, o aš - apie jus? Galbūt vienas kitą supratome tarp eilučių. Svarstymai išsakyti, žodžiai iškalbingi... Dovana, išpakuota tinkamu laiku... O dabar, mišios ar gaidžio rungtynės? Baisus klausimas buvo užduotas!

Atspindys iki ekstazės, mus tolstančios tylos aidas. Veiksmai - tai skausmo žodžiai, kliūtys, kurias įveikia būties chemija. Dangaus kūnai žydi tobula meile.

Ieškoti meilės dobilo, kurio turtingumas - daugialypių sielų supratimas. Kiekvienas susitikimas didina užuojautos ir švelnumo troškimą. Gyvenimo rate vienas ir nedalomas "aš" praeinančiuose troškimuose.

Aukšinis žiedas, tikėjimo ir pagarbos simbolis, tėra iliuzija. Esame laukiniai, valdomi ego. Kiekvienas idėjų susidūrimas uždega protą. Sveikas protas yra raktas į savęs ir kitų suderinimą. Pasiduoti ar primesti? Atmesti lengva, bet tikroji išmintis slypi priėmime.

Mylėti - tai ne tik jausti save, bet ir kitą. Mūsų

instinktyvus elgesys, vyrauja "aš", tačiau harmonija atsiranda, kai užmezgame ryšį su kitomis būtybėmis. Kiek "aš" turime pakęsti, kol pasiduodame kitam?

"Aš" labirinte aidi vienatvė. Vieną dieną savanaudiškumo šarvai sudūžta ir atskleidžia tuščią veidrodį. Meilė sau nesukuria tikros meilės. Tik meilė nugali viską.

Gyvenimas - tai spalvų sodas, kuriame šoka ilgesys ir troškimas. Kaip būtų puiku, jei būtum čia, šalia manęs.

Bet žiedlapiai nukrenta, ir aš lieku su viltimi, kad vėl susitiksime.

Rudos akys, alyvuogės iš jūros, tu esi mūza, verčianti mano širdį dainuoti. Kai galvoju apie tave, galiu prisiminti tik spindesį, kuris verčia mane svajoti.

Pabudau iš nežinomybės, be ilgesio. Mane apima aistra ir troškimas. Stiprūs bučiniai ir apkabinimai, viskas be prašymo. Meilė, prierašumas, užuojauta, be skausmo. Duoti nereikalaujant. Ieškok lobio, ne aukso, bet ilgalaikės meilės.

Jūs žinote, kad tai jaučiu, bet to . Augo kažkas gilaus, meilė, kurios neįmanoma išversti. Kaip saulėlydis ji nušvietė širdį be paliovos. Mylėjau nematydamas, sušildydamas vienatvę.

Tu buvai ten, prie lango, jaučiau tavo sandalmedžio ir jazminų kvėpalus. Vakar tas pats, šiandien ypatingas. Akis į akį, skaudėjo ir buvo būtina. Kvėpavau dėl tavęs, nemačiau tavęs, bet tu buvai ten, toli ir šalia. Nuvežiau tave prie jūros, tu pažinojai jūros orą, drėgną kvėpavimą ir džiaugsmą.

Užsidegu cigaretę ir leidžiu sau ... Pasiklystu tarp eilučių ir idėjų. Ar kas nors supranta, ar viskas taip miglota?

Cigaretė užgeso, bet rašymo liepsna manyje liepsnoja. Ar gali būti, kad kas nors mane skaito ir mano žodžiuose randa džiaugsmo? Aš pasirinkau naują, konkretesnę kelią, kuriame meilė ir supratimas yra kelrodė šviesa. Tegul likimus formuoja meilės protas, o mylintys žodžiai aidi kaip viltys švyturiai.

Ieškoti žodžių, kurie apimtų be konfliktų, tik meilę ir pasitikėjimą. Noriu būti tiesioginė, bet visada spontaniška, vienijanti skaitytoją ir rašytoją. Frazų, kurios jungia, verčia mąstyti ir medituoti. Ar leisimės į šią draugiškų laiškų kelionę kartu?

Mąstymas - tai iššūkis, kuris veda mus į absurdą ir priverčia mus egzistuoti. Būti neįprastu - tai turėti kantrybės skaityti ir mąstyti. Skaitau mažai, bet kai skaitau, mąstau. Priimkite iššūkį: skaitykite ir toliau MĄSTYKITE. dėkingas, kad žinau, jog kažkas irgi mąsto.

Galbūt jūs to neįsivaizduojate, bet aš jaučiu. Tarsi lietus, išsiskverbiantis į akmenį, susisiekiantis su žeme ir smėliu. Tvirtas ir veiksmingas ryšys. Mes vaikštome jais, tvirta sąjunga.

Lietaus pojūtis ant akmens. Stiprus ryšys, kurį jungia žemė ir smėlis. Mes vaikštome jais, nebeturėdami vietos daugiau. Veiksmingas ryšys, kaip ir gamta.

Mūrininkai ir akmenys, liejamos širdys, jausmai kartu. Meilė yra skiedinys, kuris mus jungia, stiprus ir tvirtas kaip lego takelis. Gyvenimas yra nusidėvėjimas, bet kartu mes esame stiprybė. Lapidariumas ar montavimas, mes esame pasaulio gabaliukai.

Didžiojoje Žemės dëlionėje kiekviena detalė turi savo vietą. Mes visi esame esminiai, kiekvienas turime savo unikalią formą. Kartu mes sudarome visą paveikslą. Harmonija slypi mūsų nubrėžtuose keliuose ir sukurtuose ryšiuose. Bendradarbiaukime, kad pasaulis būtų meilės ir vienybės pasaulis!

Kaip galime būti savimi, jei kiti slepiasi? Jausti - tai egzistuoti, bet dalytis taip pat skauda. Kam viską komplikuoti? Tiesa yra mūsų veidas, mūsų veidas. Ir kai mums kas nors patinka...

Parodykite savo veidą be jokių filtrų. Pinigai manęs nenupirks, ir aš nenoriu nieko pirkti. Esu prieš eurą, už veidą su jausmais. Karūna nepakeičia veido. Kentėti reiškia egzistuoti.

Tas pats skausmas, ta pati aistra, tai buvo meilė! Mes - žvaigždės nebyliame filme, bet mūsų aistra - amžina daina.

Tas pats kelias, tas pats kelias. Žvelgiame vienas į kitą ir matome bendrą ateitį. Tu atsidūsti, aš atsidūstu. Kartu projektuojame svajones, susiduriame su baimėmis. Gyvenimas sunkus, bet viskas telpa mūsų erdvėje.

Jūs žinote, kad taip ir yra, net jei taip nėra. Vaizduotė skrieja be sienų, be kliūčių. Mes esame kartu, atskiri, bet susiję. Tu veiki, aš reaguju. Tu juokiesi, aš šypsaisi. Tobula harmonija. Kaip aš tavęs noriu, kaip aš tavęs trokštu. Vienas bučinys ir aš keliauju...

Bet aš ir nesusižeisiu. Tu esi vaistas nuo mano troškimo. Pažadu, kad susitiksiu su tavimi, viską atrasiu ir nieko nežinosiu. Aš tave mačiau, aš tave jaučiau, tu taip pat mane jautei. Noriu, kad būtum šalia, visada šalia manęs. Aš įveiksiu maištą, bet mūsų nėra. Nes tu nori matyti, net nežiūrėdamas. Aš žinau, aš įsivaizduoju. Užkariavimas yra tikras, imperatoriškas. Tai nebuvo vaizduotė, tai buvo regėjimas.

Nulis arba nulis: amžinos laimės paieškos!

Įgyvendiname troškimą ir pajuntame pasitenkinimą, bet tada ambicijos mus kviečia siekti kitos svajonės.

Vieną akimirką laimingas, kitą - nusivylęs... Gyvenimas - tai pasiekimų ir naujų troškimų ciklas.

O, pone Džini, ne tik išpildykite man tris norus... Aš noriu vieno iš jų!

Laimė yra trumpalaikė, bet noras jos trokšti yra begalinis.

Už grožio slypi charakteris! Tai jėga, kuri skatina mus sekti savo asmeniniu idealizmu. Ginkite savo idealą! Individualumas - skirtumas, žymintis mūsų požiūrį. Pasididžiavimas - tai gamtos jėga, leidžianti mums būti unikaliems. Būkite ypatingi!

O, netikėk.. vieną dieną tu nukrisi. Bet mes ištvėriame, , mylime ir kovojame. Atsistoję su tikėjimu. Krentame nenorėdami, krentame be parašuto. Visi sutriuškinti kaltės, be pasiteisinimo. Atsiprašome. Ir !

Mano sodo princese, tavo žalia ir ruda spalvos žavi. Siela dega, noriu tavęs kaip kvėpuojančio žmogaus. Linksmosios medetkos, tavo spalvos gydo.

aš. Švytinti figūra, mano susižavėjimas. Gražūs plaukai sukuria sąsajas mano širdyje. Dėkingumas už šią aistrą, kuri mane nukelia į rojų.

*Mačiau tave minioje,
Pažvelgiau į tave, ir laikas sustojo apmąstymuose.
Pastebėjau tavo esybę, tokią tyrą, tokią gražią,
pažvelgiau dar kartą, ir magija atsiskleidė.
Vėl ji pastebėjau, kiekviena detalė džiugino, man
patiko tai, ką pamačiau, be jokios nuostabos.
Man patiko tavo būtis, tokia unikali ir reta,
Pamildau tave akimirkšniu, nė nepastebėjęs.
Tai buvo meilės gestas, toks paprastas ir
nuoširdus kaip eilėraštis, parašytas
nežemiškoje erdvėje.*

*Tu buvai tokia, tuoj nukrisi,
paklausiau, norėjau pajusti.
Tu sakei: "Nebūk toks, mes tokie
patys, vienas galas.*

*Kai pasijusite pasimetę, prisiminkite, kad aš esu jūsų atspirties taškas.
Gyvenimas - tai žemėlapis, kuriame mes susitinkame, ir aš tau sakau:
"Sveikas atvykęs į kelionę!"
Pasikliaukite manimi, aš esu čia, jūsų slėptuvėje. Truputį pabučiuok, ir viskas
bus gerai.*

*Įsivaizduoti nekuriant, rašyti neskaitant. Klausymas be klausymo, mokymasis
be įsiminimo. Žiūrėjimas ir jautimas, atleidimas. Raidėmis, žodžiais,
sakiniiais, eilėraščiais. Man viskas yra tema.*

*Šiandien jaučiuosi šiuolaikiška ir moderni, be praeities. Viską pamirštu ir
perdarau dabartyje. Žvelgiu tau į akis, matau tave, be ironijos. Esu
spontaniška, dalykiška, punktuoli ir šiuolaikiška.*

*Šiandien buvo taip Pamirškite tai, darykite taip. Kaip būtų buvę be tos
akimirkos prieš tai? Ji ateina iš vidaus, aš žiūriu į išorę. Aš egzistuoju ir
matau save dabartyje. Akimirka, ji baigėsi. Viskas, ką turiu daryti, tai žiūrėti
į dabartį, pasitikti akimirka.*

Žodis beveik atsirado iš vieno fakto. Valia ir malonumas,

tiesiog rašydami. Rašymas gimė iš energijos ir džiaugsmo. Žmogus, kuris gyvena savo kasdienybę.

Jis plaukia ir beveik išnyksta, žodžiai kyla iš veiksmo, iš malonumo - rašymo - valios. Energija ir džiaugsmas gyventi iš dienos į dieną. Ramios ašaros rieda skruostais tų, kurie kartais praranda save, bet siekia būti saldūs kaip vyšnia.

Žodžiai šoka, kartais kvailai, kartais aiškiai. Degantis interjeras, kelionė į gelmes, jūsų pasaulio posūkis. Matau giliu žvilgsniu.

Žinau, ką jaučiate, ko bijote ir ko norite. Tomis vienišomis naktimis tyro aistra ir troškimas. Tu užmerki akis ir svajoji. Aš? Galvoju apie tavo šypsena, laukiančią drąsos.

Ant upės kranto, kur šypsena susilieja su akmeniu ir vanduo šoka, atrandame beprotybės tyrumą. Tai, kas mūsų, niekas neatima.

Sėdėti, mąstyti ir rašyti. Vaizduotės akvariume, kuriame plaukiuju ir kvėpuuju svajonėmis. Vieną dieną, be ribų, plaukti ir svajoti.

*Sveiki,
Matau, kad esi čia, kaip
jautiesi? Aš daugiau ar
mažiau, tu kalbi, aš
klausausi.
Matau, kad jūsų mažiau, bet
niekada mažiau!
Jaučiu jūsų protą,
Teigiamas ir
kūrybingas, Niekada
neigiamas, Visada
konstruktyvus.*

Per prarandu tikėjimą, bet kažkas mane pagauna ir pasako: "Sveiki". Paklausu, kaip sekasi, ir net ištaręs "" matau, kad tavo mintys pozityvios ir kūrybingos. Jaučiu mane saugantį nagą, kažką, kas niekada manęs nepamiršta. Noriu, kad būtum laimingas ir linksmas, kaip ir visi kiti šioje besivystančioje populiacijoje.

Pažvelgiau į priekį ir pamačiau tave. Tai buvo magija, viskas, ko norėjau. Tai buvai tu, tik tu. Tik tu ir aš, laimingi. Lijo lietus, jis mus suartino. Šlapi, įsimylėję, užlieti magijos lašais. Grynas džiaugsmas.

Kiekvieną kartą, kai rašau, matau tave. Ateityje ir dabartyje noriu tavęs amžinai. Susivieniję, daugiau nei draugai. Bamba prie bambos, lūpos prie lūpų, kūnas prie kūno. Visada kartu.

Tai buvo kažkas, ką mačiau, bet nepasakiau. Kažkas, ko norėjau ir ką jaučiaau. Stiprus ryšys, be kančios. Įkėliau tave į savo vaizduotę, kažko gražaus, geltonų atspalvių kūrinį. Kaip saulė, kuri niekada neužgęsta ir visą dieną spinduliuoja energiją.

Kai užgęsta šviesa, pasineriu į tamsą. Viskas pasikeičia, vaizduotė įgauna sparnus. Kliūtys tampa šokančiais šešėliais, prasideda spektaklis. Įjungiu šviesą, sapnas tęsiasi... iki kada?

Mąstymas yra menas, kiekvienas protas - visata! Visi unikalūs, visi susiję.

Aš plaukiu tamsoje, esu laiko keleivis, o ne šviesios meilės keleivis. Kūnas miega, emocijas laužo garsas. Atsipalaiduoju, įsiklausau, vėl atsirandu. Pamiršdamas sumažinti įtampą. Sustabdytas, surištas, bet visada yra išeitis. Aš nereaguojau, aš veikiu. Perimu atsakomybę už situaciją. Ižeidimas, panaikinantis kančią.

Galvojau, sapnavau, pabudau... Sapne mačiau tave, žavią ir gražią princesę. Tu esi įkvėpimas, verčiantis mano širdį plakti be šarvų.

Buvote mieguistas, pravėrėte burną ir užmigote. Galvojau apie tave, ten, šalia tavęs. Pasilenkęs atgal, atsigulęs paprasčiau bučinio. Tu išpildei norą. Norėjau būti su tavimi, pasijutau svajojantis apie tave...

Azucenos ramybė, tavo kvapai mane žavi ir veda. Ant stogo, po žvaigždėmis, aš prarandu save tavyje.

Jūs verčiate mane šypsotis ir jausti, taip gera leisti sau eiti toliau. Azucenos žiedlapiai, tavo kvapai mane vilioja ir veda į susitikimą su tavimi.

Esame ant tavo stogo, stebime žvaigždes, aš pasineriu į tave. Tu toks mielas, vienas iš tūkstančio, o gal veikiau begalinis. Tai, ką tau jaučiu, yra stebuklinga, neįmanoma išmatuoti.

Keliavau tarp žvaigždžių, po debesimis, po dangumi. Marsas, kur žydi meilė. Jupiteris, kur auga troškimas. Mano būtybė skraido iš planetos į planetą su plunksna.

Iš jos sklido stiprybė, energija ir džiaugsmas. Meilė buvo gėlės pavidalo, judanti kaip saulėgrąža. Svajonė, pasiekimas, viskas su aistra. Ji buvo grandiozinė, nuostabi, trumpai tarient, labai mylinti.

Pažvelgiau pro langą į tolstantį horizontą. Pamačiau mirksinčią tavo žvaigždę. Mėnulis, mūsų kraštovaizdis, mūsų kelionė. Mes keliavome kartu, užkariavome svajones. Po jūra ir virš žemės, tik mėnulio šviesa.

Ilgesys - tai norėti tavęs čia, trokšti tave sutikti, mylėti tave nematant. Jausti tavo buvimą visais penkiais pojūčiais: matyti tave nebūnant šalia, užuosti tave nejaučiant tavo kvapo, girdėti tave negirdint triukšmo, ragauti tave nejaučiant tavo skonio, liesti tave neliečiant tavęs.

Įkvėpimas yra kaip saulė: kartais ji šviečia, kartais slepiasi. Rašymas yra iššūkis, bet kiekvienas žodis yra šviesos spindulys. Aš atkakliai kuriu, net kai kūryba atrodo tolima.

Buvau paniręs, beveik susisukęs į budrų sapną. Kurti ir gyventi savo būtimi, štai kas yra būtis.

Žinai

*Yra dalykų, kurie keičia pasaulį, dalykų,
kurie buvo tik dalykai,
Dabar jie sukelia tūkstantį ir vieną pojūčių.
Kai jie transformuojasi, jie yra tikri, bet
kažkada jie buvo kažkas...
Ak, gyvenimo dalykai!*

Tai buvo rūkas ore, po tais, kurie skrenda, svajonė, pakibusi ore. Figūros, kurias reikia įveikti, be baimės, mėnulio šviesoje. Jūrų kapitonas, viskas po ranka, vaizduotės kelionėje. Laimėtas mūsų, tikras žygdarbis.

Jei vieną dieną tai praeis, koks tai bus džiaugsmas! Uždarysiu duris, atversiu langus ir be baimės skrisiu po rojų. Laisvos natos šiltoje atmosferoje, žydinčios lelijos ir medetkos. Drėgna žemė, bejėgė lemputė įsikibusi proto. Įtampa kyla...

Susipykę jausmai, ašaros ir apgailestavimai. Rašiau nesuprasdamas, bet jaučiau giliai. Viską mačiau, bet į nieką nežiūrėjau. Verkiau dėl to, kad atiduočiau save nepalikdama tavęs. Aistra įžiebia skausmą, "ne" gali išlaisvinti. Širdis, net ir per atstumą, plaka stipriai. Nuskurdę ar ne, mes visi esame žmonės.

Trumpai tariant, viskas turi pabaigą ir pradžią. Mes mylime ir atmetame, nes viskas pražysta ir išnyksta akimirksniu. Gyvenimas yra nepastovus, akimirka nesėkmės. Tereikia tik tikėti, kad atgimtum iš naujo.

Tarp ir nebuvimo meilė veda į kelią. Einu, nes noriu, gyvenu, nes egzistuoju. Minties judėjime esu laisvas ir dėmesingas. Net ir stovėdamas nejudėdamas judu pirmyn.

Tikiu ne prietarais, o žmogaus ir jo kūrinių galia! Nuo jonų iki raketų - viskas įmanoma, kai įsivaizduoji ir kuri. Tikroji magija slypi nematomoje energijoje, kuri judina pasaulį!

Meilė - tai gili paslaptis, kurioje skausmas ir malonumas šoka amžinoje simfonijoje. Jausti - tai gyventi, saugoti - tai mylėti. Net ir skausme meilė klesti, nes ji kyla iš širdies.

Tavo akyse matau jūrą, kiekviena blakstiena - bangą, kiekviena ašara - kriauklę. Aš suklupau ant žvaigždžių, grūdas maitina mano širdį.

Aš kentėjau, bet to nesuvokiau, o gal nesupratau, ką patyriau.

*Šyptelėjau saulėgrąžą,
džiaukitės ir švieskite saulėje.
Išlaisvinkite save, parodykite savo grožį.*

*Baimės, kiekvienas turi šiek
tiek.*

*Tai buvo kažkas, kas judėjo.
Negalėjau suprasti, kaip tai įvyko.
Akimirką kankina, susiduria su lėtu
murmėsniu. Dabar jis nesišypsojo,
kažkas matė,
Vyras, figūra, kuri svyravo.
Vien dėl to, kad jis atrodė, niekas
nepastebėjo. Tyla tęsėsi.*

*Sušalę jausmai vienišame kelyje. Su viskuo ir niekuo, vienas niekuo. Niekada
neperžengiau ribų, bet kaip kažkas, man pritrūko.*

*Mano akyse spindėjo tikrumas, bet netikrumas privertė mane suklupti. Ant
apleisto stogo radau skausmą ir nerimą keliantį regėjimą. Kritau, bet
nuolankume yra žmogiškumo grožis.*

*Tyla - tai balsas, kuris kalba garsiai, tai melodija, kuri skamba sieloje.
Tie, kurie įsiklauso į neišsakytą balsą, randa ramybę, nes tylos ramybėje
atsiskleidžia laimė.*

*Vieną dieną atsibudau, džiaugsmas slūgo, rytoj bus geriau. Tyla kalba,
neramina, ir žmogus liūdi vien dėl to, kad egzistuoja.*

*Vienatvės tamsoje ištieskite ranką. Nesakyk broliui "ne", nes ne veltui jis
paliečia tavo širdį.*

*Jei vienatvė būtų tik buvimas vienam, nebūtų jokio gailesčio. Siela suranda
savo aidą tuštumoje.*

*Sėdi ant uolų
Rašau jums tai, ko niekada :
Jūsų šypsena, jūsų kompanija. Kai
buvau vienas, galvojau apie tave,
Prisiminus tai, jaučiausi gerai.*

*Sapnuoti - tai plaukti iliuzijų jūromis, o pabusti - įsitvirtinti realybėje.
Svajonės mūsų nepakeičia, bet jos nuveda mus ten, kur protas negali
pasiekti. Ar verta svajoti? O gal tikrasis lobis yra pabudimas?*

Tamsi naktis, gili tyla. Bet visada šviečia žvaigždė, šviečia draugas. Net sunkiausiu metu yra vilties ir pasitikėjimo. Tikras palydovas, kuris mus traukia aukštin. Mes niekada nesame vieniši.

Žmogus visada stebina nuo gimimo iki mirties. Jis priverčia įvykti kažką kitą, net nežinodamas kodėl. Savo esme jis spindi kaip mėnulio šviesa, nušviečianti net pačią aršiausią aplinką. Viltis gyva, visada yra kas nors, kuo galima pasitikėti. Tikras draugas, kuris mus drąsina ir traukia aukštin. Kad ir kokia būtų akimirka, net ir paskutinė.

*Spindinčios akys,
Žvaigždė, spindinti danguje,
aistros pabudimas.
Gimsta viltis, Tikras draugas,
Ištikimas draugas.*

Kai pamatysiu horizontą, kuriame noriu būti, noriu, kad eitumėte kartu su manimi ir eitumėte tuo pačiu keliu. Ant šio ritinio užrašyta: Tu esi mano petys, į kurią galiu atsiremti, žmogus, su kuriuo noriu būti. Visada trokštu tos vietos, kurią ketiname užkariauti, apšviesti mūsų mėnulio šviesos ir tos pačios žvaigždės, visada spindinčios.

Ieškodami supratimo, per nežinomybės šešėlius. Ar pakanka žinoti, kad suprastum? Kur viskas prasidėjo ir kur viskas baigėsi?

Noriu, kad žinotum, jog kad ir kas nutiktų, mūsų meilė visada bus su tavimi. Tai ne tik aistra, tai amžinas įsipareigojimas.

Naktis yra mano tylioji palydovė. Ji saugo paslaptis ir pojūčius, visada klausosi, bet niekada nekalba. Leidžiu sau pasinerti į muziką ir atsipalaiduoti nakties gelmėje.

Laisvė - tai gaivaus oro gurkšnis! Būti laisvam - tai patirti, kaip atsipalaiduoja tavo saita, kaip atsipalaiduoja mazgai...

natūraliai ir jausmingai. Palikime įtampą ir priimkime gyvenimo lengvumą!

Kiekvienas parašytas žodis - dalelė manęs. Jausmai teka kaip įkvėpimo upė. Tikiuosi, kad skaitydami pajusite malonumą, kurį aš patiriu rašydamas.

Vieništumo, betiksliškumo, dezorientacijos jausmas, stumiantis mus į užmarštį. Prarandame kvapą, norime tikėti. Kiekvienas žmogus su tuo susiduria gyvendamas.

Prarastas žvilgsnis, vienišas atodūsis. Cigarečių dūmai šoka, o laikas slenka tolyn. Kiekvienas dūmas - nepaliaujamas ieškojimas. Tikimės, kad ši priklausomybė išnyks... išnyks.

Įvyko stebuklinga diena! Pastangų ir atkaklumo, pozityvaus požiūrio rezultatas atnešė kažką nepaprasto. Būti geresniam ir daugiau nei pergalingam, pribloškiančiam, užkariaujančiam aušrą. Viskas mano rankose, jokio laimėjimo. Būti laimingam, tik todėl, kad to norėjau!

Kaip žydinti gėlė, šiandien atgimstu gyventi. Bet kurią dieną, mėnesį ar šimtmetį esu linkęs į laimę. Išgirsti negirdėtą, gyventi, būti ten, kur niekada nebuvau. Su eilėraščio lengvumu paverbanalybę kažkuo nepaprastu.

Tai jau yra pasąmonėje, ji nemeluoja. Aš einu į priekį, sąmoningas. Gyventi - tai tikėti, įsivaizduoti - tai užkariauti tikrovę. Esame laisvi, o ne ydų ar dorybių vergai. Šokinėk, bėk, skrisk! Tegul tavo širdis plaka stipriai, pasiek aukščiausią laisvę. Būti - tai gyventi laisvai.

Gyvenimo lenktynėse kiekviena nesėkmė yra postūmis, kiekvienas lėtas žingsnis - pasiekimas. Laisvė yra vienvėsis sesuo, bet vienvėję randame jėgų būti pirmi ir paskutiniai. Niekada iš tikrųjų nesame vieniši, nes prieš mus - gyvenimas. Bėgdami gyventi, mes laimime pralaimėdami. Būti laimingam yra tikslas.

Meditavau neveiklumo tyloje, ieškodamas ramybės vienvėję. Laimė yra ne ten, o mummyse, kur nepasiekia nerimas. Išsipildymą radau priimdamas savo paties kompaniją.

Tai ne autizmas, tai savęs pažinimas.

6TAR Ten...

*Būti šalia net tada, kai neprašote, lydėti jus
nereikalingomis akimirkomis, būti nematomu
buvimu, kurio trokštate,
Būti su jumis net per atstumą. Būti šalia,
kai manęs nejauti, atsiliepti į tavo tylų
kvietimą, būti mintimi, kuri tave
paguodžia, pasiruošusi viskam, kas tik
ateis.*

*Įsivaizduoti tave ir būti ten, net ir nenorint, Būti
priežastimi be paaiškinimo, tiesiog todėl, kad.
Mylėti tave esant ir nesant, egzistuoti, nes tu
egzistuoji,
Svajoti apie tave ir visada būti čia.
Tegul aš visada būnu šalia...*

*Ak, ta magija tavo akyse, ta spindinti šypsena, kuri mane suviliojo! Tu
buvai ta vienintelė, graži ir jausminga, mano svajonių moteris. Galėjau tą
žavesį mūsų kasdienybėje... Ar tau patinka magija? Man !*

*Vieną dieną įsivaizdavau viską, ko nežinau. Baime keliantys sapnai, kelionės
tyloje. Nepaisoma kančios, nėra drąsos. Žiūrėjimas ir matymas, kažkieno
gerovė. Tai, ką turime, yra reta, vienas iš šimto.*

*Mąstymas ir rūkymas - vidinė kova. Kiekviena minutė yra pergalė, bet
pagunda išlieka. Rašymas kaip išsilaisvinimas, bet troškimas tyko. Laikas ,
kova tęsiasi. Pergalė - tai atkaklumas, net kai lengva . Energija niekada ,
transformacija neišvengiama. Cigaretė, akimirka dvejonių, bet ryžtas
nugali.*

*Kai per dangų praskris ant bangos, paprašysiu, kad tave sugrąžintų... Viską
praradau, kai nieko nenorėjau. Koks būčiau be tavęs? Norėjau būti
ugnikalnis, kuris išjudino tavo širdį, šią milžinišką, triumfuojančią meilę.
Laimė, stipresnė už elektrą, srovė, kuri mus sujungia ir niekada neišskiria...*

Ant upės tilto prisiminimai plaukia kaip lapai vėjyje. Praeitį palaidota, bet saldūs žodžiai vėl iškyla, nutapyti ant proto drobės. Tai buvo ji, gyvasis menas, veidas, kurio laikas negali ištrinti. #

*Šviesos šokyje atsiskleidžia šešėliai, naktį slepiasi beveidė figūra. Šnabžda baime, bet ji gyvena tik šviesoje.
Pasirodymas, kuris išnyksta, gili paslaptis. Tamsos draugas, trumpalaikis sapnas.*

Gyvenimo bangose žalias pasislepia, mėlynas išnyksta. Atsiranda raudona, išpėjanti apie principus. Tarp tylių šauksmų ir stebuklingų žodžių iškyla literatūrinė siena. Teko ašaros ir rašymas, atgaivindami sielą.

Sielos svaigulys, šuolis į amžinybę. Ruduo - tik pradžia, ant kelio blizga šlapias asfaltas. Širdis daužosi, kelionė greita. Pakeliui į viršų laikas sustoja. Nemirtinga akimirka, gyvenimo piruetas.

Pasididžiavimas jaustis savimi, kai kitas kentėjo. Būdamas kitų kailyje, tikiuosi, kad niekada nekentėsite. Kliūtys kelia išdidumą, bet gimsta tikėjimas manimi. Atėjau į šį pasaulį kovoti iki galo ir rūpintis tavimi. Pažinti kitą žmogų ir jo pasaulį yra tikroji kelionė.

*Fechtavimas, jausmų
menas, Smūgiai, kurie
sužeidžia.
Intensyvi kova, atkaklus
skausmas, Bet kovotojas pakyla,
įveikia skausmą, šaukia meilę.
Aukštybėse šlovė spindi,
nugalėtojas ir nugalėtasis
šypsosi.
Kiekvienas kovotojas nusipelno
pergalės, trokšamos pergalės,
spindesio.*

Ašarojanti, lengvabūdiška ir varginanti aušra. Tačiau saulė savo šiluma išgarina liūdesį. Debesys šnabžda: "Šypsokis". Rytas atgimsta, žadėdamas naują pradžią.

Paprastumas yra raktas į mumyse slypinčio potencialo atskleidimą. Drąsa ir atkaklumu viltis maitina kelią.

Migla išsisklaido ir atsiranda noras nugalėti. Atėjo laikas mylėti save, daryti pažangą gyvenimo kovose.

Su kiekvienu šūviu pakoreguojame likimo ranką. Išsilaisviname iš praeities pančių ir priimame stebuklingą dabartį.

Džiaugsmas ir skirtumai kyla iš proto, kuriame viskas vyksta. Tiesiog atėjo laikas žydyti.

Gyvybės tinkle voras šoka. Mirtis yra tik ciklas, o ne pabaiga. Pinsime gražią visuomenę, kurioje evoliucija vyksta nuolat. Nebijokime voratinklio, bet priimkime statybą.

"LuzesCafé" kavinėje tarp skrudintos kavos ir cigarečių dūmų aromato randu savo vietą. Čia kiekviena diena yra tuščias puslapis, kuriame rašau, kuriu ir bėgiuju. Svajoju apie 2000 valandų žodžių, kurie nušviečia mano kelionę.

Pasinerti į rašymo vandenį, kur kiekvienas žodis yra emocijų banga. Rašalo vandenyne medžiojame raides su intencijomis, siekiančiomis gilias širdis. Mylėkime ir plaukiokime savo apmąstymų jūrose

Uždegu savo būties žibintą, apšviečiantį tuštumą. Liepsna švyti, žadindama begalinį troškimą. Laikas bėga tingiai, bet mano žvilgsnis šviesus. Iškvėpiu intensyvius kvėpalus, su malonumu kvėpuoju. Kiekvieną dieną - naujas oras.

Šypsena ne visada būtina, bet kai ji reikalinga, ji nuoširdžiai ir akinančiai nušviečia pasaulį. Tai gryniausią laimės formą, akimirksnis džiaugsmo, kuris paliečia sielą.

Fado, tolima melodija, kuri šoka su laiku ir apglėbia mus amžinu ilgesiu. Nebūties dykumoje troškulys pamatyti tave auga kaip upė. Troškimas, kuris nori priklausyti tik tau.

Gyvenimo pojūtis, žodžiai ne visada gali viską perteikti. Tai, ką rašau, yra širdies šokis pagal pasaulio garsus. Paprastas, bet gilus, kaip vėjo šnabždamos paslaptys.

Jei vėjas galėtų nešti žodžius, per lietu parašyčiau tau atviruką. Piešiu saulę ir jos spindulius, sakydamas, kad tu esi mano energija. Net ir tada, kai sninga, mano saulė šviečia dėl tavęs. Tegul vėjas visada pučia šią mintį.

Mąstyti, svarstyti, veikti ar neveikti? Jausti - tai egzistencijos iššūkis. Apmąstymas prieš reaguojant - išminties paslaptis. Apsimetinėjimas, minčių kontrolė? Kartais geriausias atsakymas yra tyla.

Kliūtis

Gyvenime kliūtis yra spektaklis! Laimėkite be baimės, jauskite ir augkite. Mokykitės iš pralaimėjimo, reaguokite į pralaimėjimą. Įveikti - tai maksimaliai padidinti save! Pasiekimai ir savivertė yra gyvenimo esmė!

Emocijų kūryba jūroje, smėlis slysta pro pirštus. Vandenyne lašeliai, peizažo grūdėliai. Tarp rankų ir širdies viskas jaučiama, ne viskas pasiekama.

Gyvenimas yra tarsi užgesusi cigaretė, kurią visada norisi uždegti iš naujo. Nenoriu būti tuo, ką sako, noriu būti tuo, ką jaučiu. Vaikštau tarp šurmilio, ieškau tiesos tarp šešėlių. Leiskite man būti vienam, be ryšių, tik aš ir begalybė.

Verkiu, nes tai jaučiu, ašaros krenta kaip lapai vėjyje. Kitų žmonių klaidos, nematomi kalėjimai. Noriu išlaisvinti save, juoktis ir verkti, pajusti gyvenimo pilnatvę. Teka abejingumo ašaros, bet kiekvienas lašas to vertas.

Galvojau, koks tu esi? Toks banalus, toks pats, tu esi standartas. Man nerūpi, ko aš tikiuosi, aš noriu pamatyti, ko tu negali duoti. Aš noriu

aš. Tu esi toks, kokių maniau, kad esi, arba, kai nebuvai, pats tapai. Aš esu aš.

Nežinau, kaip pradėjau šią istoriją, neturėdamas nei taikinio, nei strėlės. Skausmas mano širdyje, smūgis, kuris . Vieniša širdis, bet vis dar norinti pumpuoti.

Nesu laisvas ir niekada nebūsiu. Man patinka mano laisvė, bet jaučiuosi suvaržytas meilės, kurią tu man . Kodėl taip yra? Ar iš tiesų myli? Jie siekia laisvės, bet nori būti prie ko nors pririšti. Aš tiesiog noriu būti vienas, nematomas... Nenoriu suprasti ar mąstyti. Noriu atsiriboti nuo to, kas . Nenoriu meilės, kuri, kaip jie sako, yra laisvė. Aš tik noriu išlaisvinti tai, kas yra manyje.

Sielvarto ir netekties akivaizdoje gyvenimas teka kaip upė, kuri . Išeinu nieko nepasiėmęs, tik įsitikinimą, kad vieną dieną pasiduosiu. Nesijuokiu, nerėkiu, tiesiog egzistuoju. Kokia tragedija yra gyventi!

Kodėl? Klausiu kodėl, bet nenoriu galvoti apie tai, kas kadaise buvo. Nenoriu kovoti, nenoriu būti tuo, kuo niekada nebuvau. Balsas kankina tuos, kurie liūdi. Tik palaukite. Aš keliauju, kantriai ateisiu ir išeisiu. Ką galiu pasakyti? Daug ko neturiu ir tiek daug man trūksta. Į mane įsiveržia būtybė, kuri sako: daugiau nenoriu. Aš nenoriu.

Nenoriu grįžti atgal, noriu jausti muziką ir vėją čia. Nesu demonas ar angelas, neieškau dangaus ar pragaro. Noriu Žemės, kurioje viskas egzistuoja. Nenoriu išvažiuoti, man tiesiog reikia erdvės kvėpuoti ir kurti savo egzistenciją. Noriu tik oro, kad galėčiau kvėpuoti. Noriu būti laisvas kaip oras, kuriuo kvėpuoju.

Tam tikri žodžiai ištariami, bet negirdimi. Kartais jaučiuosi lyg būčiau gyvas kūnas, pilnas ženklų, kurių nematyti. Ar prašyti tavo dėmesio yra per daug?

Kartais neaišku, ką norime išreikšti, bet nerimas išlieka. Noras ir valia susipainioja, o aš viduryje to jaučiuosi vienišas.

Rašydamas stengiuosi perteikti tai, ką mano esybė trokšta perduoti. Ne viskas bus pasakyta, ne viskas bus suprasta, bet išraiškos grožis slypi bandyme.

Atmetu mane skurdina.

Širdis jaučia tai, ką mato akys, net jei to nenori.

Niekada neatverkite savo širdies žvilgsnio, nes ji gali nukentėti matydama per daug.

Aš esu čia, nematomas tavo akims. Ne, aš taip nemanau. Ar gali jausti mano buvimą? Įsivaizduoju, kad irgi ne. Ką jūs manyje randate? Likau čia, kaip šešėlis, kad manęs nepamirštum. Negaliu pakęsti nebuvimo, nes tai, kas mus jungia, kartu ir skiria. Aš esu čia, visada.

Nesiruošiu apsimetinėti, leisiu tam tekėti. Rašau ašarą, liūdną ir šlapią. Leisk man nušluostyti tavo ašaras, tavo skausmą, tavo vienatvę. Noriu išgerti tą skausmą, kurį jauti.

Vienas, būties platybėse. Su manimi, tai esu aš, tik aš!

Introspekcijoje skausmas išsiplečia, tai gilus jausmas. Savastis - paslaptis, kurią žinau tik aš. Kitiems - iliuzija.

Laisvi puslapiai, vėjo blaškomi lapai, išsilaisvinantys sakiniai. Noras ištuštinti sielą, leisti viskam išgaruoti. Rašymas kaip kelias į išsilaisvinimą, kur kiekvienas žodis ištirpdo skausmą. Nenoriu kentėti, noriu tobulėti.

Prasideda dar viena diena, bet šviesa, kurią atsinešate su savimi, randu naktį. Sujunkime tylą ir tamsą, kad sukurtume magiją. Noriu būti tavo šviesa tamsioje naktyje.

Kaip aš leidžiu sau eiti... į gilius potvynius ir atoslūgius, kur undinės groja arfomis. Norėjau tik žiūrėti į tave, be žodžių, kad niekada tavęs. Bet šiandien noriu tik truputį nieko.

Kartais tyla yra iškalbingiausias atsakas. Aš nebijau mirties, bet bijau prarasti tai, ką myliu. Noriu išsilaivinti nuo ryšių ir tiesiog BŪTI, neslegiama turėjimo.

Ieškant savęs, širdis yra vadovas. Savęs pažinimas yra mažytė, bet esminė bedugnė. Turėti ir priklausyti, kaip išnykstantys šešėliai. Iš esmės būti - tai be atodairos atsisakyti. Tikroji galia slypi nuolankume.

Kiekvieną dieną žmonės prabyla naujomis žiniomis, bet kuo daugiau jie mokosi, tuo labiau tolsta nuo tikrojo pažinimo. Kas pasikeitė? Viskas ir niekas. Mano pasikeitusiame pasaulyje intelektas vadovauja, bet iliuzija išlieka.

Pradėsiu ten, kur noriu baigti. Dūmai kambaryje, dūmai sieloje. Išsiskirti su tavimi ir pasauliu, ar galiu tai padaryti? Pirmyn, stumk mane! Be baimės judėsiu pirmyn. Kol dar nesibaigė mano dienos, ketinu kovoti.

Atmeskite išorę ir priimkite vidų. Istorija apie tai, kas aš esu, be išorinio pasaulio. Atrasti tikrąją būtį, kuri gyvena manyje. Sužadintas smalsumas? Leiskimės į šią savęs pažinimo kelionę kartu.

Dūmų ir laiko šokyje ieškau sielą išlaisvinančio oro. Istorija prasideda ten pat, kur ir baigiasi, - tai kovų ir pasikartojančių klaidų ciklas. Noriu plūduriuoti, kvėpuoti, būti dūmais, kurie išsisklaido. Turiu viską ir nieko nenorėjau. Judėkime pirmyn, net ir judėdami atgal.

Vidinė kova tęsiasi. Kovoju, kad būčiau tu, kuo iš tikrųjų noriu būti, ir išsilaivinu iš praeities šešėlių. Mano sąžinė šaukia: "Atsiverk, nugalėk!" Aš nejudu, bet judu. Mano skliaute, vesk mane. Noriu augti, plėstis, būti daugiau. Jokių iliuzijų, tik tiesa. Aš esu aš.

Gamtos harmonijoje klesti išsilaivinimo šaknys. Esame skirtingi, bet kartu randame esmę. Palikite praviras duris, kad galėtume ateiti ir išeiti, šokdami laiko vėjyje. Vaikas mumyse yra etapas, pamoka.

Kelionės, kurios prasideda žodžiu "labas" ir baigiasi žodžiu "iki pasimatymo". Minčių bedugnė meta mums iššūkį, bet būtent grįždami į tikrovę randame harmoniją.

Ilgesys yra ašara, kuri ištrina šauksmą, bet taip pat yra gija, jungianti mus su atsinaujinimu.

Pokalbiai, kurie nepanaikina skausmo, bet yra kelionės dalis.

Dichotominis buvimas tarp buvimo ir nebuvimo. Gyvenimas fotografinėmis akimirkomis, kurios išnyksta akimirksniu. Kvėpavimas yra impulsas, bet gyventi yra daugiau. Ištrinti likimą, gyventi dalelytę.

Kai nustojame gyventi, nenustojame kvėpuoti. Gamta mus supa, blaškydama mūsų dėmesį iliuzijomis. Kiekviena akimirka - tai naujas etapas, atspindintis atsitiktinius kadrus. Savastį didina išorė. Akimirkos suabsoliutinimas yra iliuzinis. Motina gamta mus išjudina, užfiksuoja didesnius pojūčius.

Žodžiai skrieja kaip darbai vėjyje, tai pasislėpdami, tai atsiskleisdami. Matote? Gyvenimas - tai akimirksnio žvilgsnis, dūmas, kuris plečiasi.

Skaičiuojant iki dešimties, ateitis žvilgteli pro dabarties langą. Dūmai išsisklaido, paspaudimas tampa vis didesnis.

Uždarytas šaltoje šiaurėje, laukti tenka ilgai. Senas lapas, deganti oranžinė šviesa. Pamiršta antklodė šildo sielą, kuri toleruoja palaidų prisiminimų šaltį. Šiltas ritmas įsiveržia, tyrinėja savastį vėsioje pasaulyje. Rutulys ritasi, karštų ar šaltų žodžių fragmentai.

Šilta upės ir slėnio svajonė, kur viltis susitinka ir kuria be atstumo. Gitara vibruoja, ištroškusi kultūros, kai mes sprendžiame kiekvieną problemą.

Gimsta vaisiai, atsiranda gudrumas. Tylos

žodžiai, rūpestis dėmesingais.

Įtarimų kelia tai, kas nepasakytabet prasmė aiški.

Visa tiesa yra ta, kad tarp minčių ir veiksmų nėra tiesos. Elgesio fragmentai sukuria dirbtinumą, kuris mus apgaudinėja. Žodžiai, kurie neturi prasmės, bet sakomi su protu...

Nelaimės pavidalu randame pagrindinį veiksmą. Augti - tai žinoti, ką daryti, net kai situacija beprasmė. Mokymasis iš ženklų, papildymo pavidalu, yra misija.

Pasaulio šokyje panašumas yra mūza, o lygybė - mitas. Pasiklydę susvetimėjime, esame tiesių rėmų dailininkai, absoliučiu, bet niekada galutinių priežasčių architektai. Jaučiame savo vidaus, kuriame gyvena tikrasis menas, karštį.

Žodžių visatoje, kur vaizduotė šoka su realybe, kiekvienas fragmentas pasakoja istoriją. Šmaikštumo paprastume randame gryną ateities esmę, o atšiauri praeitis šnabžda mums pamokas. Tegul kiekvienas žodis būna gyvas vaizdas, perversmo ir atradimų kelionė.

*Saulė leidžiasi, ji užmiega,
horizontas nubrėžia ribą, Ji
visada sugrįžta, ji šviečia, ji
gyvena.*

Švytintis žygis, kuriame kiekviena detalė yra žodžių šokis. Tyliai saugomi prisiminimai, tamsus aiškiaregiškumas, be instinktų. Būtybė, kuri įsiveržia į mane, nesu aš.

Kaip Achilas vaikščiojau tarp fikcijos ir tikrovės stulpų. Savasties šnipai, žinomumo šlovinimas. Lokomotyvas lekia į tamsų tunelį, tikėdamasis šviesaus galo. Beprotingos ir gilios kelionės fragmentai.

Tai, kas mus skatina, yra nepaaiškinama jėga, tinklas, kuris trūkinėja, bet visada atsinaujina. Esame patirčių visuma, skirtingi, bet iš esmės vienodi. Tegul ateina daugiau žmonių, nes kiekvienas atneša unikalią kelionę raidžių erdvėje.

Gyvenimo mene mirtis yra tik erdvė, kurią reikia sukurti. Ji niekada nėra pabaiga,

bet nauja pradžia. Kaip gudri lapė, trokštantį žinių, mūsų ilgaamžiškumą lemia tai, kad niekada mokytis. Ribos yra tik prarajos pradžia.

Jaunatviškas požiūris įveikia bet kokią aukštį. Užkariavimų fragmentai, mes skrendame nenukrisdami. Žodžiai - gilios jūros, apgaulės menas. Išskyla jūra, magija ir energija. Filipe Moura, neklystantis, mokosi iš pralaimėjimų. Gyventi - tai mokėti skristi.

Tylos gilumoje pasigirdo metalinių žingsnių aidas. Vienišas kibiras, valymo skuduras. Šaltas marmuras, šnabždančios sienos. Laikas lašas po lašo slenka.

Šviesos spindulys atsispindi ant stiklo ir atskleidžia veidą, pasiklydusį tarp žvaigždžių ir bedugnių. Fortepijono muzika aidi tarsi kylantis nardymas, gelbstintis mane nuo uždusimo. Kelyje laukia asfaltas, o pelekas plaukia gilioje tuštumoje.

Giliame vandenyje - šuolis judesyje. Išnykstanti iliuzija, kita akimirka. Vandenyne rašo be spalvų, aktorius gyvenimo scenoje. Dovanų vakarėlis, pizama ant lovos, išpilta lova. Efektingas vaizdas be peizažo, viskas vienu įkvėpimu. Skaidri transmutacija, be ašarų, be taisyklių. Fragmentai į nebūtį, pasakojimas, kuris neauga.

Nepasiekiamą strėlę, susukta kilpa. Rašau trindamas laiką, siūlą vandenyne, prisilietimą prie veido. Laiko nuodėmė, šilta saulė ir lašas ant žemės.

Gyvenimo nardyme laisvė ateina po išniekinimo. Tarp scenos ir uždangos patiriame nuojautas ir tikrovę. Gelbėtojas smėlyje, nebaigtas sonetas. Jausti reiškia būti.

Pasinėriau į smėlį tarp sapnų ir nuojautų. Gyvenimas - tai kometa,

ne visuomet nesąmonė, bet vaizduotės šokis.

Kiekvienas žingsnis žemyn - tai žingsnis į nežinomybę. Tuštumoje šalta upė pažadina tai, ko neįmanoma pamatyti.

Bučiniai, kurių trokštama, žvilgsniai, kurie įtrūksta. Tiesos valtimi plaukiame į Plutoną su savo širdimis.

Beprotybė susitinka su sveiku protu - portretas, kurio niekada nepavyko užfiksuoti. Stiprybė egzistuoti, visada susijusi su širdimi.

Svajonių skrynioje aš kuriu pilis upės srovėje. Kiekvienas žingsnis yra tikėjimo šokio žingsnis. Skęstančiame laive tu buvai mano valtis, salone, į kurią niekas nenorėjo įeiti. Linkiu tau lankoje, širdimi plaukiančioje ramybėje.

Mūsų fragmentai, tarp sienų ir fortepijono natų, grojantys neįmanomus dalykus. Meilė atsispindi veidrodyje, kurio rėmas esi tik tu.

Skausmas, kuris mus supa, gilus ir nepakartojamas, tarsi žvilgsnis, atskleidžiantis širdį, į kurią buvo įsiskverbta. Nematomos grandinės sukausto mus, ligotą ir tamsią sielą. Dulkės, drebinančios jausmus, savojo Aš labirintas.

Nugrimzdusi srovė, sugedusios dienos apatija. Liepsna užsidega, širdis dega, palaidas žirgas laukia, kol bus sutramdytas. Jaučiu tave šiame begaliniame laike, kertančiame gaubiančią praeitį. Stebuklingas susitikimas, tiesiog žvelgiant į tave ir matant tave...

Pasinėriau į sapną, pasiklydusį jūroje. Klaidžiojau tarp šešėlių ir iliuzijų, atsibusdamas tikrovėje. Somnambuliuojantis sapnuotojas visada ieško dar vieno gabalėlio, brėždamas begalines linijas.

Jausmai susipynę tarsi grandinė širdyje. Esu oro gurkšnis, lietus ant vandens, ieškantis tobulo atitiktens. Meilės, kuri mus nutirpdo, švelnios ir saldžios.

*Laukia batas, Lankas,
kurio niekada neatšauksiu,
Mano bičiulio batas.*

Amžinojoje sargyboje ji įsitvirtina. Nesutikimo siaubas užverda, paralyžiuodamas protą ir kūrybą. Tačiau pėdsakuose yra vilties

žydinti žaluma: gyvenkite intensyviai!

*Meilė - tai gilus vandenynas,
geismo ir užkariavimo bangos.
Aš plaukioju tarp akmenų ir
šalčio, o kompasas - mano širdis.
Svajonių fragmentai, žingsniai,
kurie niekada nepasikartos.
Vėjas šnabžda paslaptis,
Ir jūra dainuoja savo melodiją. Tik
meilė, sako širdis,
Pasaulis keičiasi.*

Sielos kelyje dvasia atsiduria emocijų labirinte. Kankinamas protas ieško ramybės, o kūnas jaučia laiko našą. Tačiau sielos tyrumas yra nepajudinama siena, tvirta ir atspari. Eikime kartu, įveikdami gyvenimo negandas, atradami harmoniją chaose.

Mąstymas yra vaizduotės skystis, susižavėjimo pliūpsnis. Panirusi beprotybė palaiko harmonijos spindulius, o magija įsiveržia į nesąmoningą sąmonę. Gyvenimas tampa grynu grožiu. Tarp žodžių ir jausmų išsiplečia begalybės fragmentai. Provokuokite mąstymą, visada įsivaizduokite, tobulinkite būtį.

Draugystė saulėlydyje, kur viešpatauja ramybė. Jaučiant švelnų prisilietimą, sklindančią energiją. Stipresnė už aistrą, tai grynas prierašumas.

Mokymasis - tai nesibaigiantis skrydis, akinantis ir žavintis, kaip vėjas, nešantis žodžius į septynias jūras. Kiekviena parašyta eilutė - tai sielos, mintis, kuri skrieja ir įsivaizduoja, visada esanti šalia. Augti - tai mokytis, tai išgyventi kiekvieną akimirką kaip judantį eilėrašį.

Gyventi - tai jausti svyravimus, šypseną, kuri nepaklūsta išorei. Žiaurus veržlumo impulsas yra tik bloga akimirka. Grojimas širdies pianinu, skraidymas virš audringų debesų. Šviesa tunelyje nušviečia kelią, nes gyvenimą reikia vesti.

Gili meilė, kenčianti meilė... Jaučiama ir pamiršta, giliai viduje

prarastas. Apgailestavo, bet gyveno.

Gyvenimo cikle, tarp linijų ir ribų, atsiskleidžia nežinomybės kaukė. Mes gimstame, gyvename, ir laiko tėkmėje randame pabaigą. Bet ar tai tikrai pabaiga? Ar tik nauja pradžia?

Niekada neišblėstantys meilės prisiminimai. Dėl tavęs kentėjau, jaučiaus, mylėjau ir gyvenau. Niekada nemylėjau kitos moters, kurią bučiavau. Tavyje radau meilę, kurią visada prisiminsiu.

Gilūs jausmai, šokis tarp skausmo ir troškimo. Niekada nemiriau, bet jaučiaus. Dėl tavęs rašiau, dėl tavęs gyvenau. Per mane tik meilė ir poezija.

Meilės akimirka ji atrodo tolima, bet jau yra meilužė. Vieną dieną vienišas, toli nuo meilės, bet visada esantis šalia.

Atspindžiai veidrodyje

Kartais reikia žvelgti toliau nei atspindimas vaizdas. Tikrasis atspindys gimsta mumyse, nereikia veidrodžių.

Giedra naktis

Tamsią naktį tavo buvimo šviesa nušviečia kaip aušra. Tavo žavesio giesmės aidai kaip skrendančio paukščio, trokštančio laisvės, švilpimas.

Rašymas - tai mano laisvė, kai plunksna šoka ant popieriaus, o mintys skrieja aukštyn. Siekiu tik tų žodžių, kurie mane išpildo.

Nesibaigianti kelionė,

Vėjo tyloje.

Viskas yra niekas, o niekas yra viskas,

Išvykdami pasiimame tik tai, ką jaučiame.

Ant prarajos krašto, kur slepiasi bedugnė. Pabaiga ar nauja pradžia?

Ant bedugnės krašto, kur slepiasi pabaiga. Troškimų ir nerimo fragmentai, šokinėjantys tarp sapnų ir dūmų. Visada laukiantys, visada norintys, nerimastingame gyvenimo šokyje.

Lipau gyvenimo laiptais, galvojau apie savo tikslą, bet rezultatas mane nustebino. Tarp šviesos ir šešėlio manevravau valia. Kopiau lėtai, leisdamasis žemyn nenukrisdamas.

Įkvėpimo troškulys, intuicijos protrūkis. Graži mintis, sotinanti sielą. Gurkštelėjus iš valgyklos, viskas tampa didinga.

*Egzistencija yra nesibaigianti paslaptis, noriu baigti, bet galiausiai lieku. Žodžiai, kurie aidai anapus,
Dar kartą bauginantis nugalėtojas.
Nenoriu išeiti, todėl egzistuoju ir lieku,
Už to, kas galėtų būti.*

*Saulė šviečia auštant,
Švelnus liūdesys vakare. Gyvenau,
išgyvenau, atgimiau iš naujo,
Aš esu galinga Saulė, visada šviečianti!*